

MŪSŲ LIETUVA

NR 11 (1389) XXVII. 1975 M. KOVAS - MARČO 13 D. 1,00 kruzeiras
R. Juatindiba, 20 (28) - Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

BRAZILIJA Pasaulyje

CAMPO GRANDE. Prezidentas E. Geisel tarėsi su Paragvajaus prez. Stroessner dėl Itaipu jėgainės statybos.

BRASÍLIA. Prez. Geisel šeštadienį tarė žodį 1975 Tarptautinių Moterų Metų proga.

Brazilija pirkė kviečių iš Urugvajaus, norėdama padėti to krašto ekonomijai.

RIO. Kovo 15 Guanabaro valstija įjungta į Rio de Janeiro valstiją, ir visame krašte pradeda pareigas nauji gubernatoriai.

SÃO PAULO. Savaitę posėdžiavę visų luomų ir profesijų bei bairų draugijų atstovai miesto seimui įteikė siūlymų, liečiančių sveikatą, švietimą, transportą, darbininkus ir kultūrą.

Rytų-vakarų „Metro“ linija užtruks ketveris metus ir kainuos 353.000 dol. kiekvienam kilometrui pastatyti.

Brazilijoje yra 100.000 žvejų megėjų kurių pusė yra São Paulo valstijoje.

CAMPINAS. Atidarytas didysis Ceasa turgus, aptarnausias du milijonus gyventojų 80-tyje valsčių.

Lietuva - pavyzdys Sov. Sąjungai

Pastaruoju metu JAV didesni laikraščiai prapliupo straipsniais apie okup. Lietuvą. Paskutinis jų yra „The New York Times“ lapkričio 4 laidoje — „Architecture in Vilna Sets Soviet Face“. Straipsnis pradamas tuo, kad „Lietuvos sostinė Vilnius laimėjo šių metų Lenino premiją už pastangas rasti pakaitalą nuobodžiam sovietų architektūros vienodumui gyvenamųjų namų statybos srityje. Vytautas Stoškus, miesto planavimo instituto direktorius, pasakė: „Pastatėm sau tikslą vengti monotoniškumo ir siekti, kad kiekvienas pastatas atrodytų skirtingas“. Tačiau ne vien gyvenamųjų namų statybos srityje, sako autorius, bet ir kitoje architektūroje Lietuva esanti pavyzdys Sovietų Sąjungai. (E.)

SAJUNGA-ALIANÇA kovo 23 savo būstinėje, Rua Lituania 67, ruošia pietus, kurie prasideda 13 val. (Sk.)

ISPANIJA. Valdžia sulaukė 42 dvasiškius, kurie viešai užstojo kasyklu darbininkus Navarros srityje.

ROMA. Beveik trys šimtai atstovų kovo 6 baigė 13 savaitių trukusį jėzuitų suvažiavimą. Lietuvos provinciją atstovavo kun. G. Kijauskas iš JAV.

JAV. Valdžia nutarė uždaryti 17 karinių bazių įvairiuose kraštuose, norėdama sumažinti išlaidas užsienyje.

Jau antrą mėnesį iš eilės pramonės kraštuose mažėja infliacija ir žinovai mano, jog krizė pradeda irgi mažėti.

ANGLIJA. Tyrimai rodo, kad dauguma piliečių pasisakys už krašto pasilikimą Bendroje Europos rinkoje visuotiniame balsavime už trijų mėnesių.

KAMBODIJA. Spauda spėja, kad sostinė Phnom Penh negalės ilgai išsilaikyti ir pateks į ją supančiųjų raudonųjų rankas.

VAKARŲ AZIJA. Kissingeris vienuoliktą kelionę stengiasi priversti arabų kraštus ir Izraelį prie sutarties.

Tel-Aviv miestas buvo palestiniečių smarkiai apšaudytas.

Jūreivis Simas Kudirka, 1970 metais bandęs pasiekti laisvę, vėliau kalėjęs Sovietų Sąjungoje ir 1974 m. pabaigoje atvykęs į JAV. Sanpaulietė Živilė Jūraitytė susitiko su juo, o Brazilijos lietuviai turės progą jį pažinti per Jaunimo Kongresą. (Darbininko klišė)

Nestoja į komjaunimą — išvaro iš mokyklos

SOVIETINĖJE MOKYKLOJE

Telšių Taikomosios dailės technikumui dėstytoja Lažinskaitė buvo atleista iš darbo vien už tai, kad padėjo išdekoruoti bažnyčią.

— Ar nesigaili, kad turejai dėl bažnyčios nukentėti? — kažkas paklausė.

— Nesigailiu, — atsakė mokytoja. — Nors ir dar kartą reiktų nukentėti, bažnyčiai padėti neatsisakyčiau.

* * *

N. vidurinėje mokykloje vizitavo partijos komitetas ir Švietimo skyrius. Į geografijos pamoką apsilankę pareigūnai atidžiai sekė pamoką. Po to vizitatoriai pareiškė:

— Jūs, mokytoja, labai gerai vedate pamoką — mums patiko. Tačiau jūsų pamokoje nebuvo antireliginio elemento. Tai didelis jūsų darbo minusas — žiūrėkite, kad ištaisytumėte.

— Ką bendro turi ateizmas su geografija? — paklausė nustebusi mokytoja. Vizitatoriai geografę išvadino atsilikėle ir pranešė Švietimo skyriui, kuris įpareigojo mokyklos inspektorių nuolat tikrinti šios mokytojos pamokas.

— Ir vėl nebuvo antireliginio momento, — priekaištavo apsilankęs inspektorius. — Kiek man dar teks lankytis jūsų pamokose?

— Lankykites nors ir kasdien, — atsakė mokytoja, — aš vis tiek antireligiškai nekalbėsiu.

* * *

Kaltinėnų vidurinės mokyklos mokytojui Lazdauskui liepė paruošti ateistinę temą.

— Šito iš manęs nesulauksite, — pareiškė tikintis mokytojas. — Nors ir iš darbo išmesite, bet ateistinio pranešimo neruošiu ir neskaitysiu. Mokytojas iš darbo buvo atleistas. Turėdamas išlaikyti didelę šeimą — aštuonis vaikus — mokytojas dirbo fizinį darbą. Tik po kelių metų gavo pamokų suaugusiųjų vidurinėje mokykloje.

* * *

Klasių auklėtojai turi duoti ataskaitą Švietimo skyriui, kiek kurioje klasėje yra pionierių ir komjaunuolių.

Molėtų rajone Skudutiškio aštuonmetėje mokykloje šiuo klausimu reikalai buvo pašliję. Tikin-

tys tėvai griežtai priešinosi ir neleido vaikams stoti į bedieviškas organizacijas.

Direktorius užspūlė pienines vedėjo ir apylinkės pirmininko dukras:

— Jūs abi turite stoti į komjaunimą.

— Mes neturime ir nestosime.

— Jūsų noro niekas nežiūrės. Jei nestosite į komjaunimą, atleisime iš mokyklos, — gąsdino direktorė Jackelevičiūtė.

Mergaitės visą dieną išstovėjo mokytojų kambaryje. Kita diena viskas kartojo iš naujo, tačiau mokinės laikėsi tvirtai.

— Marš namo, ir daugiau mokykloje nesirodykite — užriko direktorė. Mergaitės verkdamos sugrįžo į namus.

Po dviejų savaitių mokinėms buvo leista sugrįžti į mokyklą, bet teroras tęsėsi.

— Stokite į komjaunimą, nes vėl išvargsime iš mokyklos ir daugiau nepriimsime.

Mergaitės ir vėl buvo savaitė išvartotos iš mokyklos — „apsigalvojimui“ jas užjautė ne tik mokslo draugai, bet net kai kurių mokytojų verduose matėsi užjaučiantis palankumas.

Praslinkus savaitei metodai pasikeitė hauginimų ėmėsi rajono partijos atstovai.

— Jei nestosite į komjaunimą, atleisime jūsų tėvus iš darbo, neprileisime prie egzaminų, neišduosime charakteristikos, —

(Iš L.K.B. Kronikos Nr. 11)

NUTEISTI 4 LIETUVIAI DĖL KRONIKOS

Keturi lietuviai buvo nuteisti nuo 1 iki 8 metų koncentracijos stovyklos, pranešė Reuters iš Maskvos gruodžio 30 d. Keturių teismas buvo aprašytas rusų kalba komunistų partijos organo „Sovietskaja Litva“ gruodžio 30 d. numeryje.

Dienraštis pranešė, kad keturi vyrai buvo rasti kalti „nelegaliai spausdinę ir platinę antisovietinę literatūrą“. Tuose spausdiniuose buvę „sufabrikuotų provokatyvių gandų, šmeižtų, puolimų prieš sovietų valstybę ir socialinę sistemą“.

Visi keturi buvo taip pat apkaltinti siuntinėję pogrūdžio leidinius užsieniu. (Tęs. 2 pusl.)

PAVERTOJ LIETUVOJ

IŠ OKUPOOTOS LIETUVOS

LIETUVAI REIKIA KUNIGŲ

Ateistinė valdžia vyskupams paliko tik pašventinti aliejus, 4-5 kartus per metus ir laidoti mirusiuosius. Net Sutvirtinimo sakramento teikimą ir kunigų skyrimus į parapijas griežtai reguliuoja ateistinė valdžia. Be to, ateistai šiuo metu nori Lietuvos bažnytinį gyvenimą taip sutvarkyti, kad kunigai liktų priklausomi ne nuo vyskupų, o nuo bažnytinių komitetų. Esant šitokiai padėčiai, Lietuvai pakanka esamų vyskupų ir nauji nepageidautini. Jei ateistinė valdžia nori parodyti savo gerą valią, teleidžiai eiti ganytojiškas pareigas vyskupams — tremtiniam.

Lietuvos katalikai ir kunigai jaučia didelį reikalą melstis, kad Šv. Sostą pasiektų kuo daugiau objektyvios informacijos apie Lietuvos Kat. Bažnyčios padėtį, tada Šv. Tėvas geriausiai patarkys jos reikalus.

-0-

AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBA INFORMUOJA

Kongresmanas gina pavergtųjų teises

JAV kongreso narys Fr. Annunzio atsiuntė Altai nuorašą savo kalbos, kurią jis pasakė kongrese. Gindamas pavergtųjų teises, jis kalbėjo: "Sovietų Sąjunga reikalauja nepaprastai didelių mokesčių už mokymo išlaidas iš žydų, estų, lietuvių, latvių, ukrainiečių ir kitų, kurie tenori gyventi krašte, kokį patys pasirinktų. Gal būt, Sovietai yra įsitikinę kad mes neleisim tam žmogaus teisių ir žmogiško padarumo laužymui stoti skersai kelio kviečių ir kitų dalykų prekybos sutartim, atnešančiom keletą dolerių, tačiau aš niekada nesutiksiu su tokia vyriausybės politika, kada išplėšiami pinigai už žmogaus laisvę."

Toliau kongresmanas Annunzio pabrėžė, kad "Sovietų Sąjunga" tą pinigų išreikalavimo politiką išplėtė iki biauraus, nežmoniško kraštutinumo su savo tuo vadinamuoju švietimo mokesčiu, kuris, vidutiniškai

Ateistai, siekdami sunaikinti tikėjimą, nori tapti absoliučiais žmonių dvasinio pasaulio valdovais, kuriems nekliudytų savų tikslų siekti žmonių tikėjimas į Dievą ir religinė moralė. Ateistinis marksizmas siekia, kad visi žmonės mąstyty, kalbėtų ir veiktų tik pagal kompartijos programą. Ateistai, kovodami su religija Lietuvoje, stengiasi palaužti lietuvių tautos dvasią, atimti dvasines vertybes, pavergti lietuvių asmenybę ir nutautinti tikinčiąją liaudį. Kai lietuviai taps ateistais, pradės kurti mišrias šeimas, nebrangianti savosios krikščioniškosios kultūros, tai sudarys jiems sąlygas pasinerti į vienalytę žmonių masę, vartojančią Lenino kalbą.

Deja, žmonės marksistiniu komunizmu yra visiškai nusivylę. Mūsuose studentai ir inteligentai tik verčiami studijuoti marksizmą. Norom nenorom ateistinei valdžiai tenka griebtis visų ideologinių ir administracinių priemonių, kad išlaikytų žmonių dvasinį pasaulį savo rankose.

imant, yra 18,000 dol. pagal pasiektą norinčiojo išemigruoti mokslo laipsnį. Valstybė, kuri iš žmonių taip plėšia pinigus, negali gauti atlyginimo padidinta prekyba, padidintu kreditu ar kitomis lengvatomis, surištomis su tarptautine prekyba ir finansavimu".

Lietuvos katalikai apgailestauja

Radio Liberty Muenchene atsiuntė savo lietuvių kalba į Lietuvą transliuotos Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos 11-jo numerio santrauką. Baigia ištrauka iš Kronikos: Lietuvos katalikai apgailestauja, kad laisvasis pasaulis rodo per mažai reakcijos prieš saivališkus saugumo veiksmus — visai nekalti žmonės kenčia kalėjimuose. (Elta)

Pasikalbėjimas apie Lietuvą televizijoje

Chicagos televizijos WBBM-TV CBS stoties, Channel 2, filmuotojai, sukdamė filmą apie Chicagos lietuvius, gruodžio 14 buvo atvykę į Altos būstinę ir nufilmavo pasikalbėjimą su Altos pirm. dr. K. Bobeliu, dalyvaujant ir Altos nariam T. Blinstrubui, kun. A. Stašui, dr. V. Šimaičiui ir I. Blinstrubienei.

Anglijoje apie L.K.B. Kroniką Pasirodė 1974 liepos-spalio numeris (23) Anglijoje išeinančio žurnalo "Religion in Communist Lands". Žurnalas leidžiamas Keystone College (Kent) Centre for the Study of Religion and Communism.

Tarp kitų dokumentų perspausdintos ištraukos iš Lietuvos Kat. Bažnyčios Kronikų. Iš Nr. 7 — tėvo laiškas sūnaus mokytojui ir 540 Lietuvos tikinčiųjų pasirašytas protestas Vyr. Sovietui (1973 m. rugpiūčio mėn.). Iš Kronikų Nr. 8 ir 9: Mielagėnų ir Ignalinos rajonų tikinčiųjų protestai, Virginijaus Ivanovo motinos laiškas vyr. prokurorui, komentarai dėl Gromyko vizito pas Popiežių ir Kronikos redakcijos atsisaukimas į skaitytojus.

Lietuviška programa per Radio Liberty

Sausio mėnesį Radio Liberty pradeda transliuoti nuolatinę programą lietuvių kalba. Kruopšti dokumentacija bus vienu šios programos kertinių akmenų. Lietuvių organizacijos ir pavieniai asmenys iševijoje kviečiami prisidėti prie tokios dokumentacijos kaupimo. Siųskite knygas, brošiūras ir periodinius leidinius apie Lietuvą lietuvių ir kitomis kalbomis šiais adresais: Research Department, Radio Liberty, 8 Munich 81, Arabellastrasse 18, Germany, ir Library, Radio Liberty Committee, 30 East 42 Street, New York, N.Y. 10017.

Radio Liberty Komitetas iš anksto dėkoja visiems siuntėjams.

(Elta)

Belgijoje apie L.K.B. Kroniką

Bruselyje leidžiamas prancūzų kalba žurnalas "Cahiers du Samizdat" Jo lapkričio numeris (23) rašoma apie Lietuvos Kat. Bažnyčios Kronikos 9 ir 10 numerius. (Elta)

NUTEISTI LIETUVIAI (iš 1. psl.)

Nubaustųjų pavardės buvo paduotos šios: Petras Plumpa gavęs 8 metus; Povilas Petronis (4 metai), Jonas Stašaitis (1 metai) ir Virgilijus Jaugelis (2 metai).

Komunistinis dienraštis neišvardino pagrindžio žurnalo, bet nėra abejonės, kad tai yra Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika. Keturių vyrų platinta medžiaga buvo charakterizuota kaip "persunkta sovietų visuomenės neapykanta, kurstanti veikti prieš valstybę" (Elta)

Šventieji Metai ok. Lietuvoj ir Latvijoje

Roma: Vyriausiasis Šventųjų Metų komitetas Romoje praneša, kad, gautomis žiniomis, Šventieji Metai ok. Lietuvos katedrose ir pagrindinėse šventovėse buvo minimi kiekvieno mėnesio antrąjį sekmadienį, o kitose bažnyčiose kiekvieną pirmąjį sekmadienį. Gavėnios metu visose parapijose buvo rengiamos trijų dienų rinkolekcijos jubiliejiniams atleidams pelnyti. Buvo sakomi pamokslai, klausoma išpažinčių ir rengiamos Švenčiausiojo Sakramento adoracijos. Atgailos ženklai tikintieji nustatytomis dienomis visai nevartojo svaiginamųjų gėrimų.

Panašiai Šventieji Metai buvo minimi ir Latvijoje. Buvo rengiamos neoficialios maldininkų kelionės ypač į didžiąsias Latvijos šventoves — Agloną, Kraslavą ir Skaistkalnę. Vietos administracija per daug nesikišo ir neišdrįso sulaikyti žmonių judėjimo, nors kai kurie kolchozai ir nedavė sunkvežimių. Ypatingai daug žmonių buvo susirinę Žolines dieną į Agloną. Sakoma, daugiau negu 30,000.

Per šventuosius Metus ok. Latvijoje vyskupai suteikė 2,496 Sutvirtinimo sakramentus.

VETROS IR LIŪTYS

Sausio 4 d. Grenlandijoje susiformavęs negilus cikloninis sukūrys palietė ir Lietuvą. Sausio 6 d. rytą vėjo greitis Klaipėdoje pasiekė 26 metrus per sekundę, gūsių — 34 metrus. Vilniuje vakarų krypties vėjas sustiprėjo iki 24 m per sekundę, gūsių — iki 28 m. Daug kur prapliupo lietus, o Biržuose netgi ėmė griaudėti perkūnija. Šilutės rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas Ignas Venskavičius sausio 7 d. telefoniniame pasikalbėjime su "Tiesos" korespondentu Leonu Braziuliu atskleidė dalį padarytų nuostolių: "Pavėtroje tartum pavasari. Vakar vėjas šiauria Nemuną, gena jį atgal, vanduo plūsta ir iš Kuršių marių. Išsiliejo Šyša, Minija, Leitė, kitos upės. Atkirsti keliai į Mingės kaimą Kintų žuvininkystės ūkyje, į Rusnės salą, į Sausgalvius Šilutės žemės ūkio technikumui mokomajame ūkyje, Kucus Nemuno valstybiniame žirgyne, Leitgirius Juknaičių tarybiniame ūkyje ir kitas gyvenvietes. Daug kur nuvartyti ar apdraskyti stogai, išlaužyti ar išrauti medžiai, išgriauti stulpai, nutraukti elektros bei telefono laidai. Dešimt ūkių neteko ryšio su rajono centru. Laimei, žmonių aukų nėra. Tačiau materialiniai nuostoliai atrodo, susidaro nemaži..."

LIETUVIŠKOJI SPAUDA — MŪSŲ TAUTINĖ ŠVIESA

Remkime ją ir platinkime

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO TREČIOJO KONGRESO REIKALU

TIK 9 MENESLAI LIGI III PL JAUNIMO KONGRESO!

LIETUVI, KONGRESO PASISEKIMAS TAVO RANKOSE!

E' HORA DE COLABORAR!

PALAIKYKIME LIETUVIŠKA VEIK- LA BENDRAI

toks vienas iš tikslų yra išvardintas III Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso tiksluose.

Jaunimas - mūsų ateitis, lietuvių bendruomenėje kertinis akmuo. Ne vien išeivijoje, bet visoje mūsų tautoje. Lietuvoje išaugo ir subrendo jau pirmoji karta, kuri nepažįsta kitokios Lietuvos, kaip tik rusų okupuotos. Toji karta išauklėta komunistiniai, kitaip sakant tarybų įstatymu ir policinės drausmės ribose. Policiniame režime nepasakysi „ne“ Nepasipriešinsi

Tačiau, kaip bebandytu suvaržyti jauno žmogaus polėkius bet kas, jis nepasiduoda. Lietuvos jaunimas, daugiau

kaip bet kada, yra pamilęs savo kraštą, savo kalbą, proistorę ir gimtąją žemę. Tai yra svarbiausieji ryšiai, kurie vieni ja tauta, padaro ją atsparią prieš genocido invaziją.

Prieš genocidą - tautos išnaikinimo elementą, kurį išeivijoje mes švelniau vadiname ištautėjimu, dar kovoja pasaulio lietuvių bendruomenė, kurios tikslas suburti lietuvius į bendrą tautinį kultūrinį veikimą. Lietuvių bendruomenę sudaro visi lietuviai be amžiaus, išsilavinimo ir religinių skirtumų, visi kurie jaučiasi esą lietuviais. Visi, kuriems yra brangi Lietuva - tas kraštas, kuriame bėgo takučiais mažos kojytės pavasario baliukėse pasipliūškinti, pirmąjį purienos žiedelį nuskynus... kur teko žašeles parginti namučiuosna, kur

„šalėle daug gražesnė, juoda duona daug gardesnė...“

Tie jausmai ir patetiška nostalgija mus visus riša, visus suveda į bendruomenę. Jei P. Lietuvių Bendruomenės pastangomis yra ruošiamas III PLJK Kongresas, tai ir yra kiekvieno susipratęs lietuvių pareiga padėti jaunimui suruošti tą nuostabią įvykį. Reikalingi pinigai ir daug darbo rankų. „Vienas žodis ne šnekta, vienas vyras ne talka, kai du stos, visados daugiau padarys...“

Šiandieną aiškiai matome, kad jaunimas be „senių“ talkos neapsis. Taigi, išauginame vaikus, vaikaitiais džiaugiamės, bet visuomeniniam darbui mūsų jėgos dar reikalingos. Tai puiku! - Reiškia, mes dar ne „karštinčiai“. Prisiminkime ir šiuo kartu jaunatviškus „pasispardymus“, ir stokime greton su dailioju Brazilijos ir viso pasaulio lietuviškuoju jaunimėliu, kad ištikrųjų įvyktų Kongresas, kurio pasisekimas priklauso nuo mūsų pačių. Tai bus pati gražiausia dovana ir pati vertingiausia, kurią padėsime ant tėvynės aukuro.

Palaiykime jaunimo tarpe entuziazmą; ir tuo pačiu patys atjaunėsime!

H. Mošinskienė
Fin. Komisijos sekretorė

OLHA O CONGRESSO AI...

Tivemos uma reunião 23 de Fevereiro deste, com todos os „pirmininkais“ de cada comissão. Foi uma reunião bastante proveitosa na qual foram discutidos e elaborados diversos itens, sendo que o mais importante ou a decisão mais importante foi a distribuição de trabalhos para cada comissão.

Adivinhem quem participou da reunião acima. Quem adivinhar ganha um doce, e olha além de participar ela ainda prometeu também trabalhar na Comissão de Transportes e Turismo. Sabe quem? A Wilma Žvingilaitė. A ela desejamos as boas vindas e sucesso no trabalho, e temos certeza de que com este reforço a Transportes e Turismo irá de vento em popa.

Nesta última semana chegou procedente do Canadá a Živilė Juraitytė trazendo uma porção de novidades, e principalmente idéias novas para a preparação da semana de estudos, bem como outros quetais.

Outro que promete muito trabalho para o Congresso é o Antanas Valavi-

JAUNIMO KONGRESO DATOS

Pasaulio lietuvių jaunimo trečiasis kongresas (sutrump. III PLJK) įvyks 1975 m. gruodžio 20 - 1976 m. sausio 6 d.d. trijuose Pietų Amerikos kraštuose - Argentinoje, Urugvajuje ir Brazilijoje. Gruodžio 20-26 d.d. „Villa Maris“ netoli Buenos Aires bus Jaunimo kongreso stovykla, kur numatytas Kongreso oficialus atidarymas, Gruodžio 27-28 d.d. Argentinos sostinėje Buenos Aires bus Kongreso pristatymas su plačia kultūrine programa.

Iš Argentinos Jaunimo kongreso dalyviai laivu persikels į Montevideo, Urugvajaus sostinę. Čia numatyta dviejų dienų kultūrinė programa - talentų koncertas ir tautinių šokių šventė - gruodžio 29-30 d.d.

I São Paulo miestą Brazilijoje, Kongreso dalyviai atvyks gruodžio 31 dieną kur sutiks naujuosius 1976-tuosius metus. Toliau bus Kongreso studijų dienos, kurios ruošiamos netoli São Paulo Itaiaci miestelio apylinkėse. III PLJK uždarymas numatomas 6 dieną São Paulyje

čius, deverá entrar na comissão de Parengimento. Antanai queremos ver você botar pra quebrar". Experiência para este tipo de trabalho, você tem de sobra quem possa te aconselhar aí mesmo na tua casa, pois o trabalho que o teu pai fez no Congresso Sul Americano é pra homem nenhum botar defeito.

Depois de longa ausência, chego no dia 6 de Março o Padre Saulaitis, que é a mola mestra deste Congresso (diga-se de passagem que estávamos sentindo bastante sua falta). Agora imaginem vocês com todos nós trabalhando, e o Pe.Saulaitis já por aqui, não tenham dúvida ninguém mais segura este Congresso. Ele vai sair e muito bem.

IMPORTANTE (Dia 27 de Março)

tem reunião no Uruguai, com o pessoal da Argentina, do Brasil e do Uruguai seria interessante se pudéssemos formar um grupo de pelo menos 10 pessoas para participar destas reuniões e o que é mais importante, estariamos ao mesmo tempo mantendo contato e conhecendo lituanos lá de Montevideo. A passagem aérea custa por volta de 200 dolares. Qualquer outra informação ligue para 247-0866 ou 247-8206 com Algirdas.

FESTA DE SANTO CASEMIRO

Foi comemorado no dia 2 de março último a festa de Santo Casemiro, que é o padroeiro da Lituânia. A festa esteve muito bonita. Primeiro tivemos a santa missa e depois a parte festiva. O pe. Daugintis inicialmente pediu ao poeta K. Jūra ler trecho de tradução que fez do livro do Pe. Ignatavicius sobre a história de Santo Casemiro. Depois tivemos a apresentação do Coral „Aušros Choras“ que interpretou 3 numeros. Gostariamos de pedir que este coral se apresentasse mais vezes pois é uma pena que ele esteja um pouco inativo. Ao maestro Ralickas, responsável pelo coro, nossos parabens, esperamos po-

(Cont p 6)

Brazilijos lietuvių jaunimo delegacija su vadovu kun. Antanu Saulaičiu prie Jaunimo centro Chicagoje antro Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso dienomis.

(Lietuvių foto archyvas)

TIESA IR GYVENIMAS

SKAITYTOJAI SUSITINKA

MIELOSIOS NEMUNO DRAUGĖS,

Nuoširdžiai dėkoju už Jūsų atsiliepiamą "Mūsų Lietuvoje". Tai liudija, kad mano eilutės buvo skaitytos; o juk tai labai svarbu kiekvienam, kurs rašo.

Mielai norėčiau įvykdyti Jūsų pageidavimą ir toliau kalbėtis privačiai. Tačiau Jūs nepalikote redakcijoj nei savo vardo nei antrašo. (Nežinau, kodėl reikėtų bijoti prisipažinti savo nuoširdžiai sakomu žodžiu). Tai rašau vėl į laikraštį. Juk kalbėtis reikia, mums visiems rūpi jaunimo reikalai.

Rašant reikėtų laikytis lotynų posakio: "Nomina odiosa sunt". Ypač tai reikėtų atsiminti rašant apie nemalonius dalykus. Manau, kad tam tikrai jaunimo grupei padarėte meškos patamavimą. Yra tam tikra klasė žmonių, kurie būtinai nori išaiškinti kam buvo taikyta.

Mes visi džiaugiamės jaunimu, kurs aukoja jaunas dienas ir brangias valandas lietuvybės labui. Būtų labai liūdna, jei šis lietuviškai nusistatęs jaunimas paskestų alkoholyje. Rūpestis, kad taip neatsitiktų ir paskatino anas eilutes.

Nesutinku, kad kolonija ir tauta reprezentuojama tik šokiais. Elgesiu taip pat. Jei turėjote kada nors progos išvykti kartu su jaunimu į reprezentacinę kelionę, tai matėte, kaip jaunimas renkasi ir yra surenkamas grįžimui atgal.

Klausiame, kodėl gausiai geria vyresnieji. Manau, kad gyvenimas vyksta pagal lietuvišką patarėlę: „Veršiu nebliovę, jaučiu nebaubsi“. Kas veršiu bliuoną, jaučiu tikrai baubs. Ką jau kalbėti apie tuos, kurie veršiu būdami, jau jaučiu baubia. Kas bus vėliau?

Ir blogiausia dar ne tai. Blogiausia, kad jau daug kam atrodo „ne taip bloga“. Nevienas jau įsitikino, ar buvo įtikintas, kad taip reikia, kitaip nebus, kad tam tikromis progomis net „baca-na“. Jau pradėjome daryti skirtumą tarp girtuokliauti ir „blogai girtuokliauti“.

Jokių būdu nenorėjau pasakyti, kad visi taip elgiasi. Jei kam susidarė toks įspūdis, tai tik dėl žmoniškos kalbos netobulumo. Juk mes rašome – „Lietuviai gražiai pasirodė“, „Lietuviai surengė puikų minėjimą, gražią parodą“ ir t.t.. Faktiškai tai padarė didesnė ar mažesnė grupė. Bet kaip kitaip tu parasyti?

Ar gėrimų bonkutės, manau bonkos, buvo atneštos kišenėse, nežinau; né nežinau ir kieno kišenėse. Manau, kad tu, kurie gėrė. Tačiau žinau, kad šventės rengėjai tepardavė bonkučių garaną, bonkų alaus ir dvylika taurelių wisky. Svečių buvo arti keturių šimtų, tai reigis šis kiekis nedaug ką pakreipė į neblaivumus.

Mano manymu mūsų visų, ne tik dvasios vadų, pareiga kovoti su blogiu ir tai visomis priemonėmis. Stengiuosi ir asmeniniu žodžiu įtikinti, kad šis kelias yra labai pavojingas. Kaip kunigas jau sutikau ne vieną ir ne du, kurie, taip visai „nekaltu būdu“ pradėję linksmintis, sugriovė savo (o kartais ir kitų) gyvenimą. Man jų visų labai gaila.

Šiose savo pastangose jau išgyvenau net tokį kuriozą. Reikalą pradėjau aiškintis su vienu iš jaunimo vadų. Diskusijos pasidarė netikėtai greitai labai karštos. Kai pastebėjau, kad ir vadas gerokai įtraukęs, nesitikėdamas rezultatu, nutraukiau pokalbį.

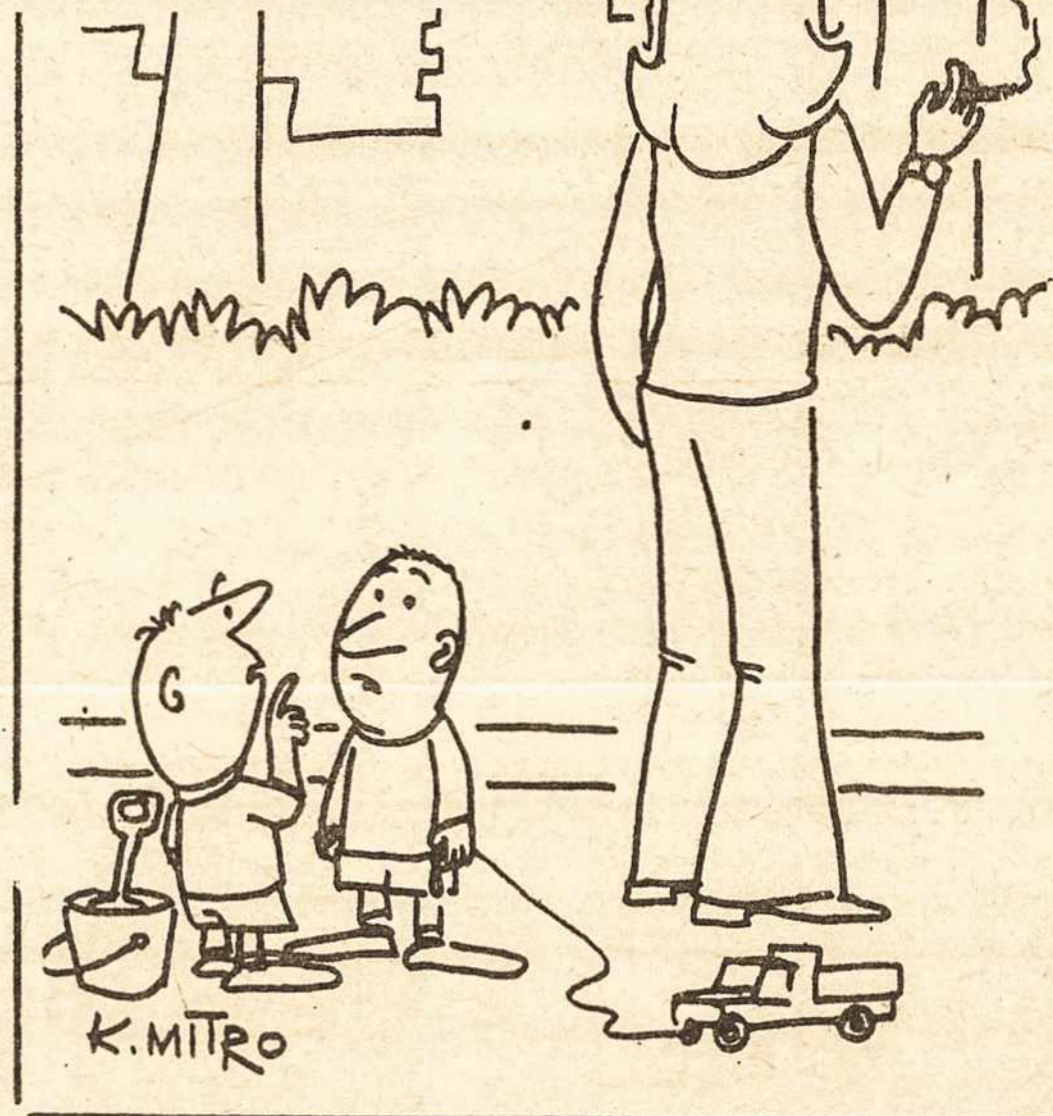
Nedaug mane paguodžia žodžiai, kad mūsų jaunimo elgesys geresnis už kitų kolonijų. Šia proga man prisimena viena nuotaikinga istorija. Tėvas baramūnų už blogus pažymius. Sūnus, norėdamas pasiteisinti, sako: - Tėveli, galėjo būti blogiau. - Kaip blogiau? sako supykęs tėvas; - esi paskutinis mokinytis klasėje, blogiausias iš visų dvidešimties draugų. - Bet galėtų klasėje būti keturiasdešimt mokinių, - atsako sūnus. Irgi pasiteisinimas, ar ne?

Esu tvirtai įsitikinęs, kad tikro jaunimo tikram linksnumui nėra reikalingi jokie svaigalai. Pati jaunystė yra džiaugsmas. Reikėtų atsiminti, kad lietuviškos dvasios gėmės neišsemia vien tik šokiais. Mes mylime savo jaunimą. Džiaugiamės jo laimėjimais ir liūdime dėl pralaimėjimų. Plojame, kai jaunimas pasirodo mūsų minėjimuose, dar labiau džiaugtumės; jei jaunimas ne tik pasirodytų minėjimuose, bet juose ir dalyvautų.

Reikėtų išaiškinti, ar dvasios vadai nenori duoti jaunimui orientacijos, ar jaunimas nenori jos priimti.

Kalbant galima būtų išaiškinti, tik reikia norėti. Norėčiau, kad Draugės man paaiškintų, ką norėjo pasakyti žodžiais: „Apsidairyk aplink save“. Aš vis dairausi, bet nežinau ar matau tai, ką jos norėjo, kad matyčiau.

Su Kristaus, Lietuvos ir Jaunimo meile
Jūsų kun. J. Šeškevičius

-- Tai ne mano mama, o mano tėtis!

Mes niekad nesuspėjame

B. RIMGAUDAS

Mūsų lietuviškojo gyvenimo istorija turi vieną labai neigiamą bruožą — visada vėluojamės. Visa mūsų tautos istorija lyg raudonu brūkšniu perbraukta — amžių amžiais nesuspėjame. Kai reikia daryti istorinį sprendimą, kai reikia čia pat apsispręsti, ilgai trinamės, vietoje tūpčiojame, ir taip ilgą jėgą bedrožiant, šuo kėpsnį nuėmė. Kai reikia kur pasiskubinti, neatidėliojant veikti, tai ligi apdairom ir sugalvojame veikti, mūsų kaimynai jau būna ne tik savo, bet ir mūsų dalį sau pasiėmę.

Informacijos srityje

Skaitau A. Solženicino knygą "The Gulag Archipelago". Visos dar neperskaičiau, bet, kiek esu jau perskaitęs, pastebėjau, kad knygos autorius apie estus ir latvius turi daugiau informacijų, negu apie mus. Pvz. jis rašo, kad prasidėjus vokiečių-rusų kartui, bolševikai Lietuvoje paliko ištisus dalinius, ginklus, bet sugebėjo išvežti kelis tūkstantčius nepatikimų lietuvių šeimų (psl. 77-8). Toliau autorius mini tuo metu bolševikų įvyk-

dytas žudynes Lvoje, Rovne, Taline, Tartu, bet nieko neužsimena apie Pravieniškes, Rainius ir t.t. Reikia, autorius apie tai neturi žinių.

Ir ne tik šiuo, bet ir daugeliu kitų atvejų lietuviškoji informacija visada atsilikusi, velkasi, tarsi nelaimingo šunelio uodega. Tretyje diplomatijos šefas ilgai "kovojo" su VLIKu — kuris jų atstovauja pavergtai tautai. Šefas naudojami lietuviško aukso likučiais, bet jo veikla labai ribota. Antai, Latvijos pasiuntinybės išleista Latvijos istoriją ir kitus veikalus anglų kalba radau keliose valstybinėse bibliotekose, o apie Lietuvą — nieko.

Autorius tebedirba

Solženicinas šiuo metu gyvena Vakaruose ir jam visokią informaciją galima laisvai siųsti. Jis dar nesenas vyras ir gali daug ką padaryti. Kodėl mes negalime jam suteikti daugiau informacijų apie bolševikinę okupaciją, partizanus, apie savo kraštą ir tautos lūkesčius? Jeigu patys tuo nesirūpinsime, niekas kitas to nepadarys. Kai pasirodys nauji autoriaus veikalai, bus pervėlu dejuoti, kad mūsų reikalas nutylėtas, ap-

lenktas, užmirštas arba netaip nušviestas. To paties autoriaus knygoje, štai, skaitau šitokią sakinį: "The first to support Germans were Lithuanians" (psl. 253). Nemanau, kad autorius būtų šitaip rašęs, jeigu jis tikrai būtų žinojęs apie lietuvių pasipriešinimą vokiečiams-naciams. Čia yra tik informacijos trūkumas, daugiau nieko.

Mes dažnai įsikabiname į kokį pareiškimą, jo įsikandę laikomės ir į jį įtikėję sėdime, laukiame. Jau daug metų buvo nuolat kartojamas ir kartojamas ligi įkyrumo JAV prezidento Roosevelto pareiškimas, kad Lietuvos okupacija tėra laikinis reiškinys. Na, ir tikėjome, kad vieną dieną įvyks stebuklas. O tas Rooseveltas, tikriausiai, pro vienas duris išleidęs lietuvių delegaciją, prie kitų durų jau pyne voro pinkles su rusais. Rooseveltas pardavė ne tik Pabaltijį, bet ir pusę Europos. Dėl to jam nė vienas veido raumuo nesudrebėjo.

Taigi, mažiau pasikliaukim visokiais tuščiais pareiškimais, o daugiau kreipkime dėmesį į mums palankius autorius, kurių veikalus skaito milijonai žmonių, o patys veikalai išliks ir atėinančioms kartoms. (Dirva)

Jų jaunystė – tenisui

Eilę metų brandinę savo žaidimą, Vitas Gerulaitis stovi ant slenksčio, už kurio patys geriausiai pasaulyje. Ne vienas jis tokioj padėty — rinktinė grupė jaunųjų iš įvairių kraštų ten susibūrusi. Kuriam iš jų pavyks? Ne be to, kad ir dabar daug pasiekta, bet kaip su tuo paskutiniu sprindžiu? Didesnė patirtis, charakterio stiprybė gali palengvinti. O svarbiausia — pratybos. Vitas jų nevengia, ne jam dykaduoniauti kad ir svetimam mieste — jis vėl teniso aikštėje.

Vitas turi išsiblizginęs vieną smūgį, kurio pas kitus nepastebėsi. Tai atbulinis per petį, kuris priešininką palieka klaustuke — niekas nesitiki tokio staigaus, netikėto atkirčio. Ir prieš Connors (dabar laikomas geriausiu pasaulyje) Vitas taip du kartu iš eilės šmaukštelėjo. Connors liko apstulbęs stovėti prie tinklo, kai sviedinys nudūzgė šalia jo ausies.

Būdamas 19-kos metų amžiaus, Vitas jau profesionalas ir buvo pasirašęs sutartį su Pittsburgho Triangles komanda WTT (World Team Tennis) 1974 pirmenybėms. Jo dvejetainis partneris Rosewall (Australija) dvigubai vyresnis už Vitą, bet vis dar teniso aukštybėse.

Pergalė Vienoje

1974 rudenį Vitas, jau sulaukęs 20 m. amžiaus, išvyko kelionėn po tris kontinentus (Europa, Azija, vėl Europa, Pietų Amerika). Miestų virtinė, kur jis žaidė: Lisabona, Barcelona, Madridas, Teheranas, Viena, Stockholmas, Oslo ir lapkričio pabaigoj Rio de Janeiro. Šioj išvykoj Vitas gerai pasirodė — veik visur iškopė bent į ketvirtbaigmę, tik Stockholme antram rate krito prieš Ashe (JAV) 4-6, 12-14. Šią dvikovę The New York Times atžymėjo stambia antrašte.

Vienoje Vitui pavyko nuskinėti pirmą pilnavidurį žiedą — laimėjo Grand Prix turnyrą. Baigmėj Vitas įveikė Pattison (Rodezija) 6-4, 3-6, 6-2. Prieš tai mūsiškis buvo nugalėjęs Johansson (Švedija), Hewitt (Pietų Afrika), Moore (Pietų Afrika) ir pusiaubaigmėj turnyre pirmuoju įrašytą Gorman (JAV). Už šią pergalę Vitas gavo 5000 dolerių.

Tarptautinė draugystė

1974 pavasarį per vienas rungtynes Philadelphijoj Vitą užkalbino vokietis Robert Deiniger, Augsburgers Allgemeine sporto redaktorius, trumpam atvykęs į JAV. Patyręs, jog svečias iš

Augsburgo, Vitas prisiminė, jog namie tėvai ir dabar pakalba apie tą miestą.

Grįžęs į Vokietiją, Deiniger paskelbė reportažą "Ein Ex-Augsburger in New York" (Buvęs augsburgietis New Yorke), o parašėj pažymėta, kad Vito Gerulaičio tėvas po II pasaulinio karo žaidęs Augsburgėje, o jo sūnus dabar teniso žvaigždė.

Rašiny plačiau kalbama apie Vytauto Gerulaičio periodą Augsburgėje (iki 1949), tėvas vadinamas stalo teniso pionierium, yra žaidęs už du vokiečių klubus: TSG ir TTC. Gerulaičio pavardė dar ir dabar ten yra sąvoka. Prisimenamas ir Stasys Meilus — Augsburgėje buvo apsigyvenę du Lietuvos stalo teniso rinktinės žaidikai.

Toliau platokai apie sūnų Vitą, jo pasiekimus tenise. Pabaigoj Vito posakis, jog, bevažinėdamas po teniso turnyrus, tikisi patekti į Vokietiją, gal ir į Augsburgą, kur jo tėvai keletą metų buvo radę prieglobstį.

Rašinys Augsburgės dienraštyje ne viskas. Kartą tėvui jo kontoroj suskambo telefonas — joks įvykis, bet šį kartą skambino iš Augsburgės, per Atlantą. Čia jau įdomiau — prabilo policijos pareigūnas Harry Onasch. Paskaitęs reportažą, prisiminė, kaip su Gerulaičiu žaidė stalo tenisą po-

Rūta Gerulaitytė

kario laikais ir panoro pasikalbėti.

Ketvirtis šimtmečio nudilo, bet sportinė draugystė tarp Vytauto Gerulaičio ir Augsburgės vokiečių išliko.

Rūta stiebiasi

1972 rudenį New York Post dienraštyje pranašauta, jog Vitas su seserim Rūta gali sudaryti pajėgią mišraus dvejetainio porą. 1974 JAV pirmenybėse

Forest Hills taip ir nutiko. Pirmam rate Vitas su Rūta nugalėjo Amritay II (Indija) ir Fox (JAV), o antram žaidė prieš Connors — Evert (abu JAV).

Kaip atsilaikys lietuvių atžalynas prieš teniso Romeo ir Juliją (abu 1974 Wimbletono meistreriai ir susižiedavę)? Tai buvo viena iš gražiųjų kovų tose pirmenybėse — žiūrovų tiek apspito, jog tėvas Gerulaitis tik per kitų galvas galėjo šį ta matyti

VITAS GERULAITIS-JAV TENISO VICEMEISTERIS.

(žaista šalutinėj aikštėj). Rūta vėliau prisipažino, jog jai ranka drebėjusi... Ypatingai gerai susižaidė Connors ir Vitas — visa vaivorykštė įvairių smūgių ir dėl taško ilgai kovota. Kartą Connors peršoko per tinklą ir pasveikino Vitą, po ypatingai vykusio smūgio... Connors — Evert laimėjo 6-3, 6-4.

Rūta turi visus davinius į pirmą eilę žaidikę. 1973 mergaičių 18 metų grupėj ji pirmoji Rytuose, o tarp moterų tais pat metais — antroji. 1974 laimėjo West Side Tennis Club moterų vienetą, baigmėj įveikusi Lurie 6-3, 6-1. Be to, New York State 1974 meistrė (nugalėjo Campbell 6-1, 7-5), laimėjo Orange viešą turnyrą New Jersey (ten įveikė

Rodondo iš Kalifornijos).

Rūta vis pažangėja ir nenuilstomai praktikuoja (kasdien porą valandų, savaitgaliais ilgiau). Vasarai pasibaigus, ji žaidžia Port Washington teniso akademijoj, be to, Glenhead Rocket Club, Glen Cove, Long Island. Šitame klube Rūta treniruoja Marmureanu, buvęs Rumunijos Daviso taurės žaidikas.

Nors Rūta tenisui skiria daug laiko, ji dar spėja tęsti studijas Queens College.

Vasarą dažnas Rūtos partneris — jos tėvas, o uždaroje patalpose jie treniruojasi šeštadieniais. Tėvas prisipažino, dabar geriau žaidžias nei tais laikais, kai buvo Lietuvos teniso meistris. (Darbininkas) K. Čerkeliūnas

**OLHA O CONGRESSO AÍ...
FESTA DE SÃO CASEMIRO
(continuação)**

der ouvir o coral mais frequentemente. Depois houve a confraternização dos presentes com salgadinhos e doces.

A nota triste desta comemoração é que havia muito pouco jovem. Estas comemorações são feitas não somente para os velhos imigrantes, mas para os jovens também, para que estes possam se inteirar da história da Lituânia, seus costumes, etc. Joãozinho gostaríamos de tê-lo visto participando com o grupo Nemunas.

**TRABALHAM EM SILÊNCIO MAS
PRODUZEM**

A comissão de bolsa de estudos, distribuiu para este ano 5 bolsas de estudo, para jovens lituanos. Desta comissão fazem parte apenas 4 pessoas, o Pe. Šulcas que está no exterior conseguindo a verba necessária. A Lucija Jodelyté, o Vincas Tubelis e eu que estou de "bicão". Esta comissão está de parabéns pois sem alarde está fazendo um grande trabalho em prol da colônia lituana. Em nome da comissão queremos agradecer as "obuolines" que Lucija nos oferece quando nos reunimos em sua casa.

Na surdina sem avisar ninguém recebeu o diploma Superior de Administração de Empresas o Henrikas Remen-

čius. Daqui vão os nossos parabens e também um convite. Henrikai que tal ajudar a preparar o Congresso? Não venha dizer que você não tem tempo, pois todos os que estão ajudando também trabalham, estudam e alguns ainda de lambuja namoram. Precisamos muito de sua colaboração.

O Arunas inventou um slogan para as reuniões: Semana sim outra não o pessoal do Congresso tem reunião. Arunai deixa as distribuidoras de gaz sabermem disso.

E o curso lituano como é que vai? Espero que esteja indo bem pois quando chegar a hora do congresso vocês vão ter que falar em lituano. Pois quem não souber falar nada vai sobrar. É como quem não comunica se estrumbica. Já viu o drama né.

Escuta amigo você que está aí sem fazer nada e somente pichando aos que trabalham por que você não se une a nós e vem fazer algo proveitoso. E você, indeciso será que o gesto do ROMAS KALANTA foi em vão? Sudiou. Na semana que vem bus daugiau.

ALGIRDAS

IS URUGVAJAUS informuoja:

Vasario 16-tosios minėjimas užsitęsė kelias dienas:

– buvo pradėtas 9 d. pamaldomis 10 val. liet. bažnyčioj;

– 15 d. dviem skirtingom valandom per radiją kalbėjo Lietuvos atstovas P. Amerikai, p. Anat. Grišonas: per Liet. Katalikų radijo valandėlę, lietuviškai, per Kultūrinę valandėlę, – ispaniškai. Tos pačios dienos vakarą pradėtas minėjimas Urugvajaus Liet. Kultūros Draugijos salėj su prakalbam ir menine programa:

– 16 d. 12 val. Lietuvos atstovas padėjo vainiką Urugvajaus Nepriklausomybės aikštėj, dalyvaujant visiems tautiečiams, o jaunimui su tautiniais rūbais. Gyvų gėlių puokštė buvo padėta ir Lietuvos aikštėj.

– Tos pačios dienos vakare Lietuvos atstovas suruošė atstovybėj priėmimą, kuriame dalyvavo virš 80 svečių - augštų Urugvajaus valdžios pareigūnų, įvairių kraštų diplomatų ir nemažas būrys lietuvių.

– 18 d. Junta patriotica del Uruguay surengė Lietuvos Nepriklausomybės minėjimą miesto centre, Ateneo salėj, su prakalbam ir menine dailimi.

Gražiai visur pasirodė Urugvajaus „Ažuolynas“ ir Argentinos Lietuvių centro jaunimas. Visus žavėjo itin Urugvajaus lietuvių kanklininkų sekstetas. Vietiniai laikraščiai aprašė minėjimą ir talpino net kelias nuotraukas.

Publicamos mais um capítulo escrito por Pe. A. Saulaitis, sobre as aventuras trabalhos e consequências dos I e II JK.

um outro continente.

Na ocasião do I Congresso, participei cerca de dez representantes da colônia lituana. O Brasil contou com seis representantes, entre eles João Lukoševičius, o qual foi um dos poucos que trouxeram sua colaboração a ambos os congressos realizados e que talvez, sera o único a repetir esta honra e este cargo pela terceira vez quando, em 1975/76, vierem novos representantes de mais de quinze países para homenagear o cinquentenário da principal imigração lituana ao Brasil.

Então este que está escrevendo estas palavras não pensa somente no congresso. O congresso não é um processo de dois V: vai e volta. O processo inteiro de preparação, execução, término e até mesmo a limpeza, tem algo a ver com a nossa vida. Não é proibido, nem exagerado pensar na vida, como o fazem os distraídos nas aulas dos colégios ou das faculdades.

Chegada ao Brasil

É devido ao Congresso que cheguei ao Brasil, minha quarta pátria, pois em 1967, a Comunidade Mundial Lituana, com sede nos EUA, mandou uma turma para o IV Congresso Lituano da América Latina. Não pude participar pois tinha apenas começado os estudos de teologia, os professores não tinham confiança de que um aluno novato aguentasse passar um mes fora da jaula acadêmica. Como um gato espera o ratinho passar mais perto, esperei a próxima oportunidade.

Assim, em janeiro de 1968, joguei nas mãos dos amigos a pele de carneiro que protegia o meu frágil corpo das nevoadas da Nova Inglaterra, e corri para o avião, rumo à América do Sul, descendo, sob um intenso sol, no aeroporto de Maiquetia, Venezuela. Como não falava nenhuma palavra em espanhol ou português, precisei dar tres chamadas telefônicas para encontrar meus amigos de Caracas, pois o numero não era discado, mas sim dito à telefonista.

Saindo de lá, fui para o Rio e São Paulo. Se não fossem os conhecidos amigos, teria-me sentido fora do mundo. Parece incrível de acreditar mas o fato é que achei bem estranho ver um quintal de casa todo coberto de cimento ou pedrinhas, muros entre as casas e entre a casa e a rua. Isto tudo dá uma impressão bem estranha para quem nunca pensou nisto e nunca morou num castelo, mas sim, foi criado mais no espírito de far-west, com portas sem trincos e janelas abertas.

Voltando ao assunto principal; já em 1963 havíamos formado um grupo de seminaristas norte-americanos que queria viver e trabalhar no Brasil. Por que? Realmente não sei. Talvez tenham sido as cartas do Pe. Bružikas, o velho missionário, (que aqui faleceu em 1971) que achava que era uma grande colheita para poucos operários.

Em 1968, ocasião da minha primeira viagem à América do Sul, resolvi continuar pedindo aos superiores para que me deixassem trabalhar em São Paulo, pois ficara muito impressionado com a semana de estudos da juventude lituana do Brasil, Argentina e Uruguai.

E tudo começou com aquele congresso, cujas consequências ninguém poderia prever. Houve, pelos que sabemos, onze casamentos internacionais entre lituanos, além dos casamentos nacionais. Até hoje, meu primo culpa-me pelo feliz casamento de sua filha, a quem eu tinha convidado para o acampamento de 1966, com um moço do Canadá, também pioneiro congressista.

**III PASAULIO LIETUVIŲ
JAUNIMO KONGRESAS**

**MEMÓRIAS DE UM VELHO
CONGRESSISTA**

(continuação)

Depois do Primeiro Congresso

Mais tarde, estávamos sentados a beira de um lago suíço, chupando sorvete à sombra de uma montanha coberta de neve, conversando com um médico que representou a Suíça no I Congresso; visitando lugares históricos em Paris; ligados ao passado do Reinado da Lituânia; escalando os muros de um castelo tirolês juntamente com um amigo austríaco; brincando e cantando com crianças de um acampamento dirigido por conhecidos da Alemanha

Ocidental; passeando com escoteiros e bandeirantes lituanos da Inglaterra; tomando café com um amigável professor num porto da Bélgica; visitando monumentos históricos da Cidade Eterna; guiados por um alegre padre lituano. Isto tudo, devido à um acontecimento de 15 dias, durante o verão de 66.

Diria talvez o paciente leitor destas "Memórias", que o autor pensa somente no Congresso e está fazendo uma propaganda exagerada. Neste caso, o leitor não fez parte dos 45 jovens brasileiros que foram aos EUA e Canadá, na ocasião do II Congresso, realizado em 1972. Este foi o primeiro e maior grupo lituano do Brasil a viajar para

IRUTĖ IR KĖSTUTIS

D. BASTYS

LITERATŪRA • DAILĖ • MOKSLAS

PAŽINKIME

A. Čiurlionis

LAIDOTUVIŲ CIKLAS

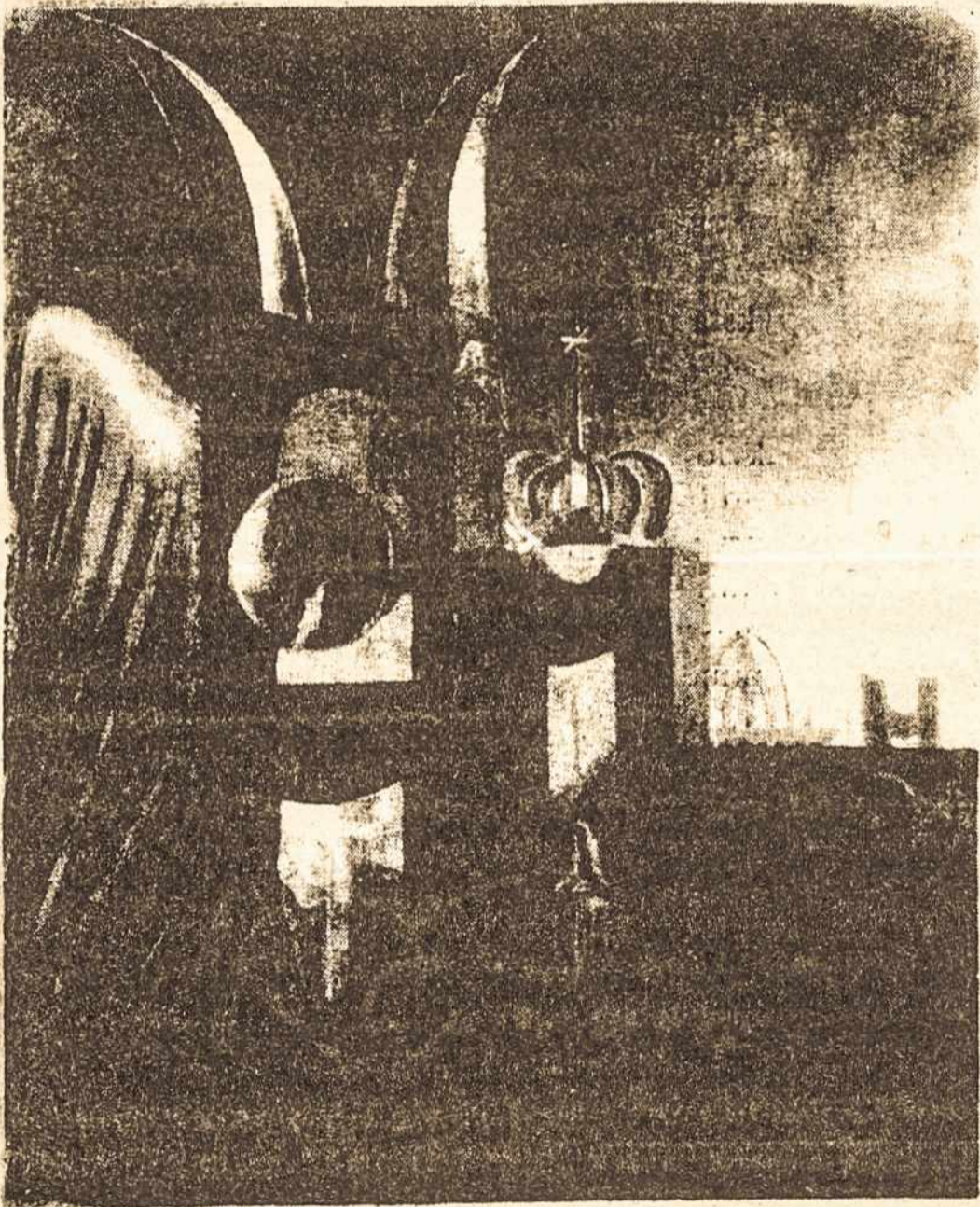
Čiurlionis mėgo savo mintis išdėstyti paveikslų ciklais. Visoje jo kūryboje rasime net keliolika tokių ciklų.

Didžiausias ciklas turėjo būti pasaulio sutvėrimas. Buvo sumanęs nutapyti 100 paveikslų, bet užsimojimo neištesėjo. Dabar šiame cikle turime tik keletą ar keliolika paveikslų. Šiaip normaliai jo ciklai turi du, tris, keturis paveikslus.

Laidotuvių ciklas

Vienas iš pirmųjų sukurtų jo ciklų yra "Laidotuvių" ciklas. Jis turi 7 paveikslus. Padaryti jie visi pastele ant popieriaus, kaip ir dauguma Čiurlionio paveikslų.

Čia vaizduojama žmogaus paskutinė kelionė, laidotuvės. Vaizduojama labai originaliu būdu, per kelis paveikslus tartum pasakojama apie trapų žmogaus likimą.

Laidotuvių ciklo 1 pav.

1 paveikslas

Pirmame paveiksle matome fantastinius miesto vartus, kurie užsibaigia lyg dviem ragais, lyg dviem iešmais. Tie du ragai suteikia jėgos, tvirtumo, pastovumo. Bet tuose pačiuose vartuose pakabintas varpas. Jis net supasi ir skamba. Ir kodėl jis skamba?

Tuož žemiau pamatai, kad žmonės neša didelį juodą karstą. Taigi, varpas skambina laidotuvių. O kas yra miręs?

Į tai atsako šoniniai vartai. Ant jų uždėta didelė karaliaus karūna. Mieste yra miręs kara-

lius, valdovas. Žmogus yra miręs. Apie jo mirtį skelbia varpas, ir jo palydėti renkasi daugybė žmonių. Aikštė prie vartų pilna. Toje aikštėje architektūra primena Vilniaus architektūrą, ypač kairėje matomas gatvių kampas ir dešinėje — namas su kolonomis.

Pačiame pirmame plane prie vartų matome keistas fantastines figūras, lyg angelus (dešinėje). Kairėje atsirėmęs į vartus lyg kokio angelo sparnas.

Paveikslas turi skaisčiai žėrinčias spalvas..

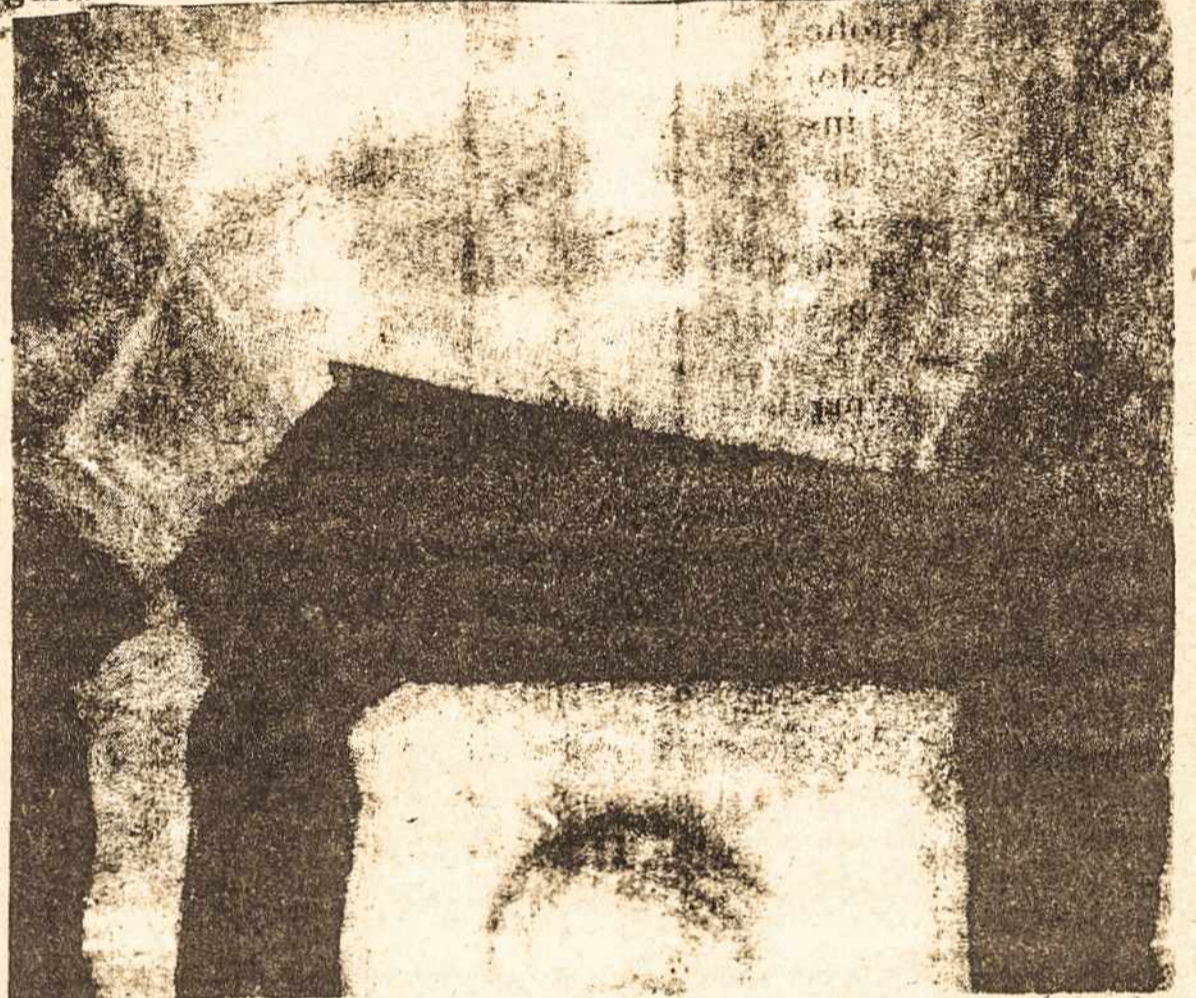
2 paveikslas

Jei pirmame paveiksle pagrindinė tema dar buvo apstatyta šalutinėmis temomis, tai čia jis temą atveria visu nuogumu ir šiurpumu.

Čia matome besileidžiančią saulę. Ji didelė, įraudusi, spinduliais užlieja visą dangų. Ir toje saulėje nešamas sunkus juodas karstas, kurį palydi juoda figūra.

Besileidžiančios saulės ir karsto motyvas yra senas, atėjęs iš romantikų. Čiurlionis jį čia traktuoja labai atvirai ir nuogai, dėl to ir sukelia tokį šiurpą — saulė raudona, o karstas juodas, ir viskas eina į finalą, į saulėleidį.

Šis paveikslas buvo labiausiai nukentėjęs. Po pirmojo karo jį restauravo dail. A. Žmuidzinavičius.

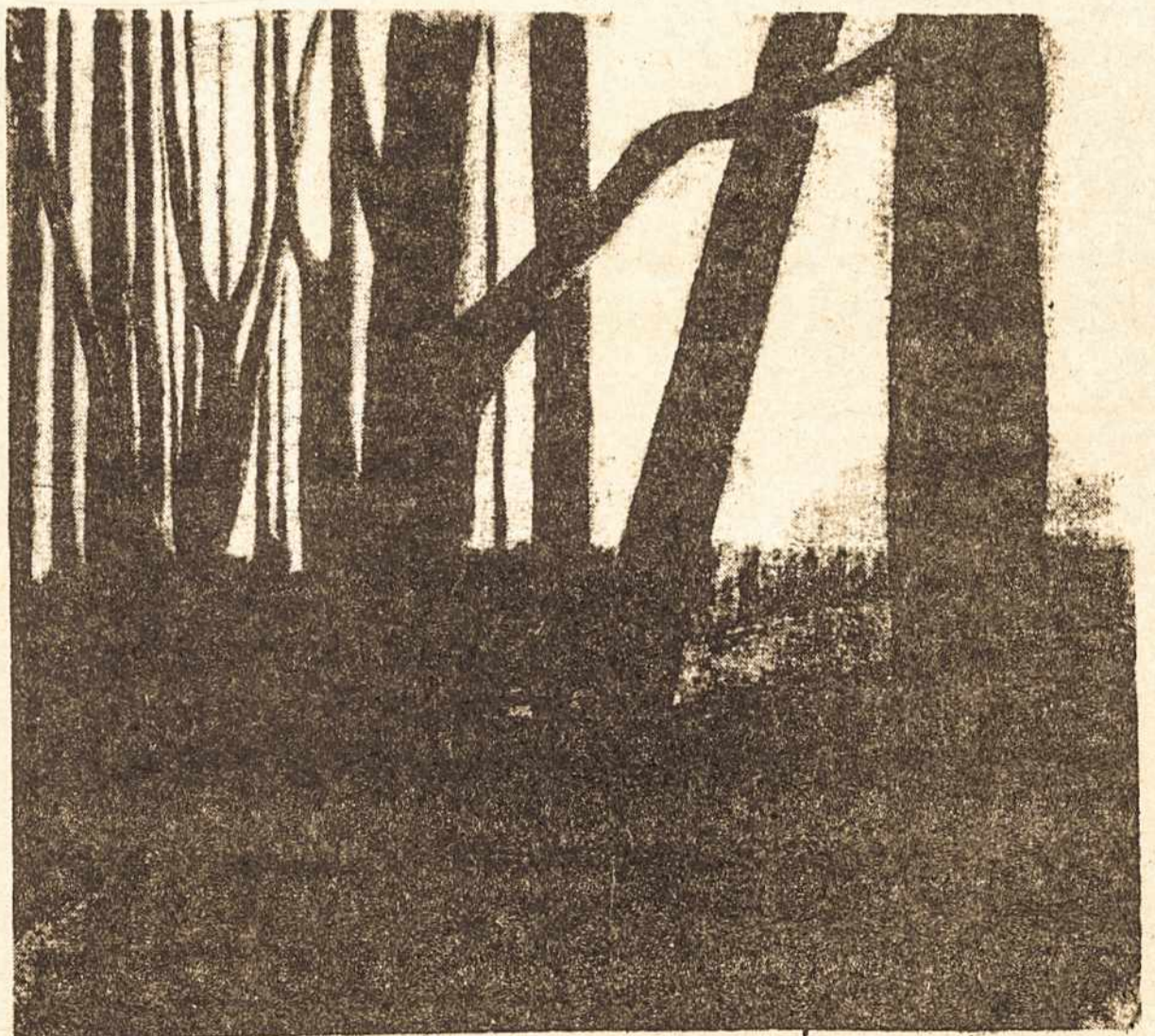
Laidotuvių ciklo 2 pav.

3 paveikslas

Jau žmonės yra išėję už miesto. Žmonės iš pirmojo paveikslo yra perkelti į trečią paveikslą. Jie ten buvo toli toli, o čia atkelti į pirmąjį planą. Jie panašūs į piligrimus. Išėjo ilgon ke-

lionėn palydėti mirusio žmogaus.

Iš antrojo paveikslo atkelta saulė. Ji dar žėri horizonte. Jos šviesa aplieja didžiosios palydos visą priekį. Ten dar

Laidotuvių ciklo 3 pav.

šviesu, bet tos palydos pačiam gale — tamsu.

Pirmame plane stovi medžiai, lyg kokie sargybniekai. Tvirti me-

džiai. Jie tartum atidaria du pasaulius. Už jų — pasaulis jau kitas, tolimas ir liūdnas.

(tęsa 8 psl.)

VERGIJOS KRYZKELIUOSE

Atsiminimai iš Sibiro tremties

Stefanija Rūkienė

TAIGA

Žavus Sibiro žiemos rytas. Visur mirtina tyła. Naktį gerokai pasnigta. Spygliuočiai medžiai pasidengę baltais sniego stogeliais ir labai puošniai atrodo. Prieš tuos gražiuosius taigos milžinus žmogus jautiesi menkuttis padarėlis.

Einu į mišką ir svajingai žiūriu į tolumoje snaudžiančią taigą. Prisimenu Simano Daukanto su pasididžiavimu ir labai smulkmeniškai aprašytas senovės Lietuvos girias. Bet taiga, atrodo, baisesnė, paslpatingesnė ir gal tylesnė, nes baisūs žiemos šalčiai neleidžia joje gyvūnijai veistis ir gyventi.

Taiga tai tūkstančiais metų žmogaus rankos nepaliesta miškų jūra, tai gražus, didingas, akimis neaprepiamas ir nemačius neįsivaizduojamas įvairios augmenijos susibūrimas. Jos vaizdą gal galima būtų palyginti su jūrų platybėmis ar dangaus beribiais toliais. Dairaisi aplinkui ir matai čia tiek daug įvairumo, grožio ir nesuprantamų gamtos paslapčių, kad viskas nebetelpa suvargusio

žmogaus sąmonėje. Taigi aptarti žmogaus pristingi žodžių. Kas kartą taigoje pagyveno, tas jos kaip jūros visuomet ilgėsis ir visada ją prisimins.

Iš spygliuočių medžių čia auga: kedras, pichta, pušis, eglė, o jų papėdėje kadagys. Kedras – taigos karalius. Jis storiausias, aukščiausias ir su tiesiu ir lygiu liemensniu. Jo mediena kieta, rausvoka, labai stipri ir patvari, todėl plačiai vartojama statyboje. Iš jos dirba baldus ir statines.

Kedro viršūnė pasipuošusi skarotomis šakomis ir lyg žilas lietsargis gaubia jo kamieną. Tas taigos milžinas labai reikalingas žmonėms ir girios gyvūnijai, nes yra dosnus ir moka alkanus papenėti. Ant jo auga panašūs į eglės baubukai, kuriuose po kiekvienu žvyneliu yra riešutas, kiek didesnis ir skanesnis už saulėgražos sėklas. Sibiriečiai jo riešutus labai mėgsta, skujas kepa ant ugnies gliaudo sėklas ir valgo. Jų sėklomis minta margas voverių giminės taigų žvėrelis burundukas ir maža, pilka paukštytė kedrovka. Burundukas kiek mažesnis už voverę, o kedrovka mažesnė už Lietuvos žvirbliuką.

Nors ir galingas kedras, bet kartais ir jis nusilenkia Sibiro vėtroms – buranams, kurios visai nesigaili taigos, verčia ir viską rana su šaknimis be jokios tvarkos ir plano, nors sovietiniuose kraštuose viskas planuojama. Kartais kedras nuvirsta skersai upelį ir tampa lieptu pereiti žmonėms ir gyvūnams. Dažnai žmonės ir ieško to natūralaus liepto, nes per daugybę Sibiro upių dar niekas tiltų nepastatė.

Pichta graži ir labai primena lietuvišką pušį. Pichtas plačiai naudoja statybai ir jų rajonuose steigia nusakinimo centrus. Tose vietose, dažnai labai giliai taigoje, yra pastatyti keli barakai ir gyvena nusakinimo darbininkai. Anksti pavasarį jie suraižo pichtų žievę, o vasarą iš tų žaizdų smarkiai teka jų smala. Iš surinktų saku dirba skipidarą – nevalytą terpentinę.

Aukštesnėse vietose auga susimetusios pušys, o žemesnėse – snaudžia tamsūs eglėnai.

Taigose yra ir lapuočių medžių. Tai beržai, alksniai, labai stori juodalksniai, buinos su juodais lapais epušės, ievos ir geltonosios akacijos.

Berželis čia turi mažesnius lapus negu lietuviškasis svyruonėlis, bet jis yra gerai prisitaikęs Sibiro klimatinėms sąlygoms ir gražiai auga.

Niekur čia nepamatysi Lietuvos girių milžino ažuolo. Jam čia jau per šalta. Tą tremtinį bando sodinti ir auginti botanikos soduose, bet ir ten jis neauga.

Akacijos taigoje užauga dideliais medžiais ir gražiai geltonai žydi. Miškų prošvaistėse, ypatingai degimuose, auga daug aviečių. Lomingesnėse vietose ir prie versmelių vešliai bujoja laukiniai raudonieji serbentai.

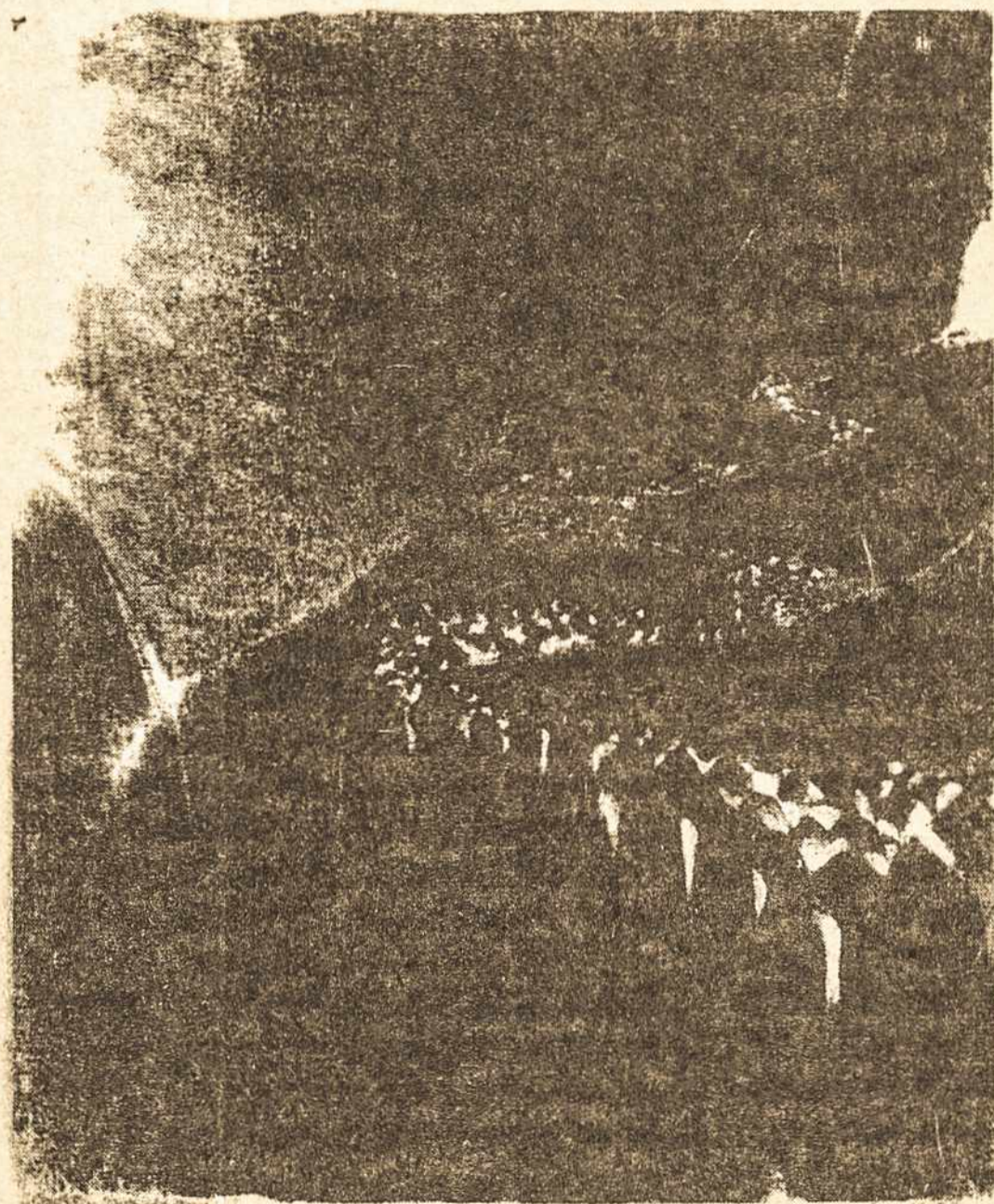
Sibiro žemė dar nenuualinta, tai žolė ir laukinės gėlės auga, kūpa ir net virsta iš žemės miško pakraščiuose. Čiasutinki didelius laukinių gėlių kerus, labai panašius į mūsų jurginus.

Taiga ošia ir gaudžia, taiga meldžiasi gamtos Kūrėjui, taiga dar nebijo žmogaus.

PAŽINKIME M. K. ČIURLIONI

Paulius Jurkus
(Darbininkas)

ČIURLIONIO 100 METŲ SUKAKTIS

Laidotuvių ciklo 5 pav.

4 paveikslas

Žmonės eina toliau ir nusiteidžia į slėnį. Slėnyje matome žėrinčias žvakutes. Jau žmonės užsidedę šviesas, nes jiems ten tamsu, bet štai pažvelkime aukštytyn – besileidžiančios saulės

paskutiniai spinduliai apšviečia kiparisų viršūnes. Tai paskutiniai akordai šviesių tiltu tonų.

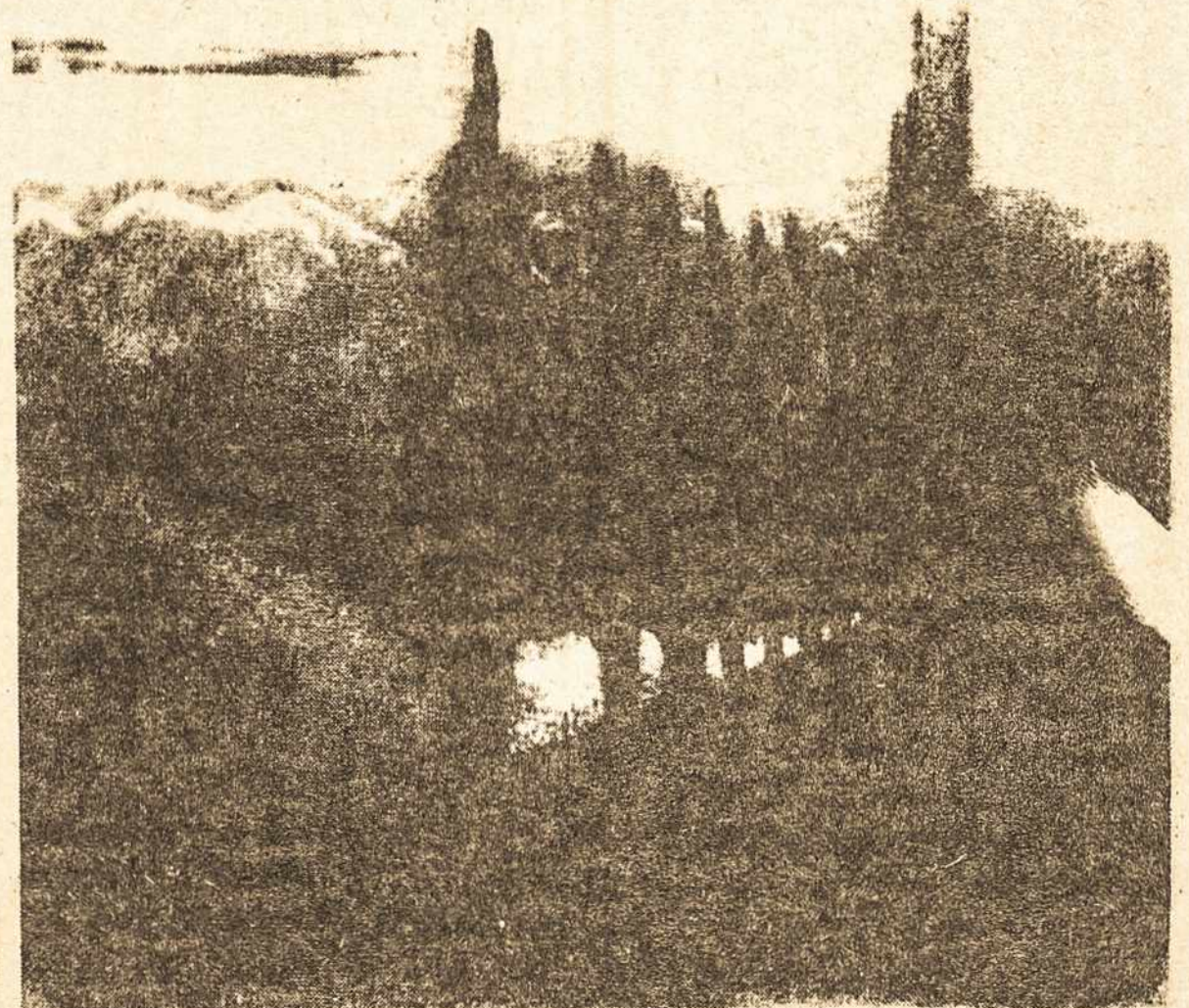
Iš trečio paveikslo atėję medžiai čia sudaro visą eilę ir suteikia rimties bei kilnumo.

5 paveikslas

Palydos procesija eina tolyn ir tolyn. Iš slėnio jai reikia kopti į kalną. Ten priekyje, kur du kiparisai (atsiminkime tuos du kiparisus), nešamas karstas. Už jo tiesiog lyg upė plaukia žmonės. Jie nešasi žvakeles, visi apsiautę galvas, panašūs į kokius piligrimus. Tai žmogaus kelionė, tai visų kelionė į tenai, į tą kalnelį, kur stovi kiparisai.

Atkreipkime dėmesį į kelią, kuriuo eina žmonės. Jis vingiuotas, bedugnės kelias, o šalimais eina rami rami kalno linija, lyg būtų kokio milžino nosis.

Dėmesio verta šviečianti anga dešinėje. kažkas šviečia iš anapus, lyg iš kito gyvenimo. Praėjus tą vingiuotą kelią, praėjus piligrimu, vargingu palydos keleiviu, surasi aną šviečiantį pasaulį. (Pabaiga sekanciam numeryje)

Laidotuvių ciklo 4 pav.

MŪSŲ ŽINIOS

V. ZELINA

PIETŪS KOVO 16.

Kovo 6 dieną įvyko eilinis Šv. Juozapo Bendruomenės Valdybos posėdis. Buvo nutarta kviešti visus lietuvius gausiai dalyvauti Šv. JUOZAPO ŠVENTĖS PROGA ORGANIZUOJAMUOSE PIETUOSE kovo 16 tuoj po Sumos Jaunimo Namuose. Gyvename išsiskirstę tarp svetimųjų, todėl dera, kad kartas nuo karto susirinktume pabūvoti savųjų tarpe.

Pakvietimų galima gauti Klebonijoje, pas Bendruomenės valdybos narius, pas broliukus ir kat. moteris.

DIDELĖ IŠVYKA

Buvo konstatuota, kad jau senai nebuvo didesnės lietuvių išvykos, pikniko. Bendruomenės valdyba nutarė organizuoti tokią išvyką-gegužinę kur nors arti prie São Paulo, kad visi galėtų dalyvauti ir praleisti dieną kartu. Vietai surasti buvo įgaloti P. Šimonis, St. Maželis ir k. J. Šeškevičius.

ATNAUJINTI BARAI

Taip pat nutarta padaryti Jaunimo Namų baro reforma. Tikimasi, kad išeis jauki svetainė, kur galėtų susitikti visi lietuviai. Iki Jaunimo Kongreso darbai bus baigti. Lėšoms gauti bus daromas kermošius.

KUN. H. ŠULCO ADRESAS iki kovo pabaigos:

Lituani Don Bosco
Via Volonna 2
00044 FRASCATI- Roma, Italia

UŽSIMOKEJO UŽ M.L.:

Po 350 kr. Liet. Kat. Bendruomenės choras ir Šv. Juozapo Liet. Kat. Bendruomenė.

Prenumeratoriams, rėmėjams ir garbės leidėjams nuoširdus lietuviškas ačiū.

PABALTIEČIŲ VAKARIENĖ

Ši vakarienė jau yra tradicinė, nes kasmet Baltijos komiteto nariai su kviestais svečiais susirenka vakarienei, kurią organizuoja valdyba, kuriai tenka vadovauti tų metų darbams.

Vakarienėje dalyvavo apie 20 asmenų, ji praėjo labai jaukiai ir šeimyniškai. Šiais metais suorganizavo lietuviai, „Eduardo“ restorane, São Paule.

Komiteto pirmininkas Kapit. Juozas Čiuvinškas pasveikino susirinkusiuosius ir painformavo apie šių metų veiklą, kviesdamas visus prisidėti savo darbu, nes komiteto tikslas yra Pabaltijo tautų laisvė.

VASARIO 16-toji kitur

IŠ VENECUELOS praneša:

Apie Lietuvą bendrai ir apie Vasario šešioliktąją atskirai pranešinėjo įvairios Venecuelos radijo stotys: Radio Continental ir Radio Central iš Caracas, kurioms programą ispanų ir lietuvių kalbomis paruošė V. Venckus; inž. Alfonso Paulausko iniciatyva, Maracaibo lietuvių jaunimo pastangomis galingoji Maracaibo radijo stotis „La Voz de la Fe“ informavo ne tik Zulijos valstija, o ir artimesnes Kolumbijos sritis.

NETURTINGŲJŲ VELYKOS

bus liūdnos, vargingos ar linksmos, šventiškos? Tai priklausys nuo Jūsų. Auką šiems mūsų tautiečiams galima perduoti šv. Kazimiero ar V. Zelinės klebonijoje.

IŠVYKO Š. AMERIKON

Ponia Faustina Vasaitienė išvyko nuolatiniai gyventi Š. Amerikoje. Kovo 5 aeroporte susirinko būrys draugų ir pažįstamų atsisveikinti ir jos išlydėti. Ponia Faustina, mirus jos vyrui, žinomam kolonijos veikėjui Jurgiui Sliesoraičiui, nutarė apsigyventi JAV-se, kur pernai ištekėjo už visuomenininko Antano Vasaičio, gyvenančio Washingtono mieste. Linkime jai geriausios kloties jos naujame gyvenime. Koresp.

SALVADOR, BAHIA

Čia jau keliolika metų nuosavybių prekyba verčiasi Samuilas Zalbergas, anksčiau gyvenęs Rio ir São Paule. Jauniausias jo sūnus yra Bahijos krepšinio rinktinės žaidėjas, abu sūnūs gyvena su tėvais mokosi povandeninės žuvininkystės. Nors gyvena mieste, kuriame nėra kitų žinomų lietuvių, gražiai kalba lietuviškai, domisi Lietuva ir lietuviška veikla.

Salvadorė gyvenęs kunigas, Brazilijos religinėje statistikoje pažymėtas lietuviu, iš tikrųjų yra latvis, policinės mokyklos kapelionas.

RECIFE, PE

Kun. Saulaitis vasario 20 ir 21 dienomis kalbėjosi su tos srities istorikais kun. Teodoro Huckelmann, kuris ruošia veikalą apie Brazilijos bažnytinės provincijos 350 metų sukaktį 1976-tiems metams, ir su dr. José Antonio Gonçalves de Melo, Archeologinio Istorinio Instituto pirmininku, apie šaltinius, kurie parodytų, ar 1625-1655 metais Brazilijos šiaurės rytuose būta lietuvių, atvykusių su olandais į Braziliją.

FORTALEZA, CE

Čia kun. Saulaitis susitiko su ispanu kunigu, kuris ilgesnį laiką

STUDENTŲ STIPENDIJŲ REIKALAI

São Paulo, 1975 m. vasario mėn. 18 d.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Pirmininkui.

Mielas Pirmininke,

Mokslo Stipendijų Komisijos nariai nori šia proga pateikti 1974 metų darbą ir pinigų apyskaitą.

1974 metais buvo paremti šie asmenys mokslo stipendijoms: Arnaldo Zizas, Luiz A. Aleknavičius, Sylvania Aradzenkaitė ir Teresa Jočytė.

Šių stipendijų apyskaita yra sekanti:

PAJAMOS SUDARYTOS

IŠ AUKŲ Cr\$ - 12.252,21

IŠLAIDOS

Arnaldo Zizas	CR\$. 3.150,00
Luiz A. Aleknavičius	1.150,00
Sylvania Aradzenkaitė	2.250,00
Teresa Jočytė	2.400,00

8.950,00

1974 m. liekana 3.302,21

CR\$. 12.252,21

Išpildant komisijos pageidavimą, šie mokiniai įteikė savo 1974 metų mokslo laipsnius ir parašymus apie savo darbą lietuviškoje veikloje.

Arnaldas Zizas perėjo į antrą klasę inžinerijos fakultete (Faculdade de Engenharia Industrial) su 7,66 laipsniu. Lietuviškoje veikloje reikėsi mokymams lietuvių kalbą jaunučiams; lankydamas lietuvių kalbos pamokas; dalyvaudamas „Nemuno“ repeticijose ir pasirodymuose; dalyvaudamas taip pat III Pasaulio Jaunimo Kongreso ruošimo susirinkimuose. Skaitė knygas apie Lietuvą: „Lituanía entre fogo cruzado“, „O pais do cavaleiro branco“, „Lituanía, ouro setentrional“. Talkininkavo Saulaičiui žiemos stovykloje, Sta. Isabel. Kalbėjo apie Lietuvos istoriją, geografiją ir religiją skautų grupėj. Prisidėjo prie „Rūtelės“ repeticijų paruošimo.

Luiz A. Aleknavičius perėjo į antrą elektrotechnikos klasę (Colégio João XXIII) su 7,4 laipsniu. Lietuviškoj veikloj dirbo prie skautų grupės, su kuriais susirinkdavo kas šeštadienį įvairiems pramatytiems užsiėmimams. Rašė „Mūsų Lietuvoj“ apie „Nemuno“ veiklą. Reiškėsi sporto grupėj ir rašė apie jos veiklą „Mūsų Lietuvoj“. Priklauso III Pasaulio Jaunimo Kongreso Studijų Savaitės Komisijai.

tarnavo jūrininku Ispanijos prekybiniame laivyne ir praleido savaitę Lietuvoje, kai laivas sustojo Klaipėdos uoste. Pasakojo apie savo įspūdžius, kurių ryškiausias buvo lietuvių pasipriešinimas rusinimui. Su daug kuo uoste susikalbėjo ispaniškai, nes lietuvių yra tarnavę Kuboje.

Karnavalo metu susitiko kun. Saulaitis su vengru, vienu iš dviejų tos tautybės šeimų visame mieste, kuris atsimena lietuvių skautus iš 1933 tarptautinės skautų stovyklos (jamborės), įvykusios jo gimtajame krašte.

Sylvania Aradzenkaitė lankė pirmą klasę Chemijos fakultete (Universidade Mackenzie), perėjo į antrą klasę su 5,2 laipsniu. Turėjo tris pataisas ir turės pakartoti du dalykus. Lietuviškoje veikloje reikėsi rašydama kelis straipsnius „Mūsų Lietuvoj“, perrašė kelis darbus Jėzuitams. Prisidėjo taip pat prie „Boletim Báltico“. Priklauso prie šokių grupės „Nemunus“. Padarė kelis vertimus, kurie buvo ir dar bus atspausdinti vėliau „Mūsų Lietuvoje“.

Teresa Jočytė perėjo į trečią klasę agronomijos fakultete (Escola Superior de Agronomia Luis de Queiroz - Piracicaba) su 7,3 laipsniu. Kadangi ši mokykla randasi už 176 km. nuo São Paulo, ši mokinė negalėjo atvykti kas savaitgalį į São Paulą ir daugiau pasidarbuoti lietuviškame veikime. Liepos mėnesyje dalyvavo susirinkime, įvyksiam Buenos Aires mieste, Argentinoje. III Pasaulio Jaunimo Kongreso organizavimo reikalais. Prisidėjo prie Kongreso ruošimo ir prie būstinės darbų, nes būstinė randasi jos namuose. Lanko lietuvių kalbos ir kultūros pamokas Mokoje.

Kiekvienas mokinys pateikė raštu šiuos asmeninius mokslo ir lietuviškos veiklos davinius stipendijų komisijai.

Su šia apyskaita ir daviniais mes, komisijos nariai, pateikėme 1974 metų veiklą.

Jau atspausdinome 1975 metams stipendijų anketa, kuri buvo patalpinta „Mūsų Lietuvoje“ (nr.4 - 1382 XXVII. 1975, sausio mėn. - 23 d.) antrame puslapyje. 1975 metams stipendijų prašymai bus nagrinėjami šiomis dienomis.

Iki šiol, 1975 metams turime kasoje šią sumą:

Liekana nuo 1974 metų - Cr\$	3.302,21
Iškeisti US\$	1.400
	10.360,00

	13.662,21

Manome, kad gerai atlikome savo pareigas 1974 metais; tikimės 1975 metais sėkmingai dirbti ir priimame pastabas bei patarimus šiam darbui patobulinti.

Su pagarba

L. Jodelytė

V. Tubelis

Pastaba: Kadangi A. Sliesoraitis priklausė šiai komisijai ir yra Brazilijos Lietuvių Bendruomenės pirmininkas, jis šį laišką nepasirašė.

SUGRIŽO IŠ KURSŲ

Praleidęs 40 dienų Cearos interiore jaunų kunigų kursuose, kun. A. Saulaitis kovo 4 sugrižo namo į São Paulą. Pakeliui aplankė istorines ir kitas įdomias vietas Fortaleza, Natal, João Pessoa, Recife, Maceió, Penedo, Aracaju ir Salvador. Visur perskaitė telefono knygas, bet nerado lietuviškų pavardžių. Parvežė pora šimtų skaidrių (spalvotų fotografijų), kurias parodys kuria nors proga São Paule.

Kovo 15-31 bus Montevideo, Urugvajuje, kur talkins lietuvių parapijoje Gavėnios susitelkimo valandėlėse ir tarsis Jaunimo kongreso reikalais.

MŪSŲ ŽINIOS

KRYŽIAUS KELIAI IR GRAUDŪS VERKSMAI

Be įprastinių kryžiaus kelių, kurie einami kas savaitė, Šv. Juozapo Bendruomenės Valdyba kovo 9 dieną 16 valandą organizuoja gavėnios susitelkimą visiems lietuviams. Bus einami kryžiaus keliai, giedami graudūs verksmai, taip pat bus galima prieiti išpažinties. Lietuvoje „Graudūs verksmai“ sutraukdavo dideles minias tikinčiųjų. Palaikykime tą gražią tradiciją ir svetur.

Verbų Sekmadienio, Didžiosios Savaitės ir Velykų Prisikėlimo apeigos Vila Zelinos Bažnyčioje bus lietuvių kalba. Pamaldų tvarkaraštis bus paskelbtas vėliau. Brazilams pamaldos bus kitomis valandomis.

ŠV. JUOZAPO ŠVENTĖ

Kovo 19 d. 7 val. bus laikomos sudėtinės mišios į Šv. Juozapą (lietuviškai). 19:30 Mišias laikys vyskupas Dom Francisco Vieira.

Kovo 16 dieną (sekmadienį) tuoj po sumos Šv. Juozapo šventės proga jaunimo namuose rengiami lietuviški pietūs. Pietų tikslas ne pelno gauti, bet šeimyniškai pobūvin suburti lietuvius. Todėl pietūs kainuos tik 10,00 cruzeirų. Visi kviečiami dalyvauti. Pietų organizavimu rūpinasi Šv. Juozapo Vyrų Brolija ir Katalikės Moterys.

B.L. KUNIGŲ VIENYBĖS SUSIRINKIMAS

įvyko kovo 4 dieną šv. Kazimiero p-jos patalpose, Lietuvos ir parapijos Globėjo šventės proga.

Kunigai tarėsi pastoracijos reikalais; nutarė steigti PL Katalikų Bendrijos Brazilijos sekciją ir praveisti rinkimą atstovų į PL Katalikų Bendrijos suvažiavimą Romoje š.m. birželio mėn. pabaigoj; pasiryžo finansiniai paremti „Boletim Báltico“ mėnesinį leidimą, su sąlyga, kad biuletenio informacija būtų aktuali, atrinkta ir tinkamai pristatyta.

DIDŽIOJI SAVAITĖ

Lietuviškų pamaldų tvarkaraštis V. Zelinoje:

Verbų sekmadienis: 11 val. Verbų šventinimas – procesija ir Mišios.

Didysis Ketvirtadienis: 18 val. pasiruošimas išpažinčiai (bendruomeninis), 19 val. Šv. Mišios.

Didysis Penktadienis: 15 val. Kryžiaus garbinimas ir kitos apeigos.

9 val. - Kryžiaus Keliai.

Didysis Šeštadienis: 19 val. apėigų pradžia.

Velykos: 6 val. – Prisikėlimo procesija ir Mišios.

Mišių 11 val. nebus.

Išpažinčių per Šv. Tridienį bus klausoma: kas valandą, pradedant nuo 13 valandos,

(T. P. Daugintis: D. Ketvirt. 16 val.

T.V. Pupinis: D. Šeštadienį 17 – 19 val.)

DIDŽIOJI SAVAITĖ MOKOJE

VERBŲ SEKMADIENIS – 8 val. Verbų šventinimas, Mišios.

DID. KETVIRTADIENIS – 20 val. Paskutinės Vakarienes Mišios.

DID. PENKTADIENIS – 16 val. Kryžiaus pagerbimas ir kitos apeigos.

DID. ŠEŠTADIENIS – 20 val. Velykų žvakės, krikšto vandens šventinimas, Šv. Mišios.

VELYKŲ SEKMADIENIS – 8 val. Velykų Mišios.

Išpažinčių klausoma valandą prieš pamaldas.

PARDUODAMI TAUTINIAI RŪBAI

labai gražūs, gerai pasiūti, atvežti iš Lietuvos, nauji, dar nenešioti. Kaina: 200 dolerių.

Kreiptis pas p.p. Šimonius, rua Barão do Piraí, 67, V. Zelina, netoli bažnyčios. (Tel.63-4938).

Šio "MŪSŲ LIETUVOS" numerio

GARBĖS LEIDĖJAS yra

L. K. ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖ

Jai nuoširdžiausia padėka ir geriausi linkėjimai.

ML Administracija

ATEITININKAI

Mėnesinis Ateitininkų Sendraugių susirinkimas įvyko kovo 1 dieną šeštadienį klebonijoje. Programoje buvo Vatikano Antrojo dokumentų studija. Diskusijos buvo labai gyvos ir susirinkimas užsitęsė kone iki vidurnakčio. Po susirinkimo buvo atšvęsta p. Nancy Miliauskienės gimtadienis. Ilgiausių metų!

Ateitininkai sendraugiai rengiasi pastatyti A. Škėmos vaidinimą „Žvakidė“.

Moksleivių ateitininkų susirinkimas įvyko kovo 2 dieną. Dalyvavo vienuolika moksleivių: Silvanija ir Lucija Banytės, Beatrice Bacevičiūtė, Nilza Guzikauskaitė, Ona Beatrice ir Rikardas Bendoraičiai, Robertas Jonas, Douglas Rudolfas ir Sandra Saldžiai, Leonice Adelė ir Lydija Rubliauskaitės. Buvo išrinkta Valdyba: pirm. Robertas Saldys, Vice-pirm. ir išdėtininkė B. Bacevičiūtė, sekretorė L. Rubliauskaitė. Moksleiviai nutarė rengti Motinos Dienos minėjimą. Sekantis moksleivių ateitininkų susirinkimas bus balandžio 13 dieną. Kviečiami dalyvauti visi moksleiviai galį susikalbėti lietuviškai.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS VILA ZELINOJE

Antradieniais ir penktadieniais 20 val. J. Čiuvinskas.

Šeštadieniais 16 val.: nekalbantiems lietuviškai - p. Eugenija Bacevičienė, lietuviškai kalbantiems - p. Lucija Jodelytė. Norintieji mokytis tėvų kalbos kviečiami pasinaudoti pamokomis.

RIO DE JANEIRO

Kovo 16 lietuvių pamaldos bus šv. Sebastiono bažnyčioje, Niteroi (kun. V. Valiukevičiaus parapijoje) už a.a. kun. J. Janilionį. Mišios prasideda 18 val.

Visi Rio de Janeiro ir apylinkių lietuviai kviečiami dalyvauti pamaldose Velykų dieną, 11:00 val. lietuvių koplyčioje prie senosios katedros.

Kovo mėnesį Rio de Janeiro lankosi iš JAV atvykęs a.a. Klemenso Martinkaus brolis A. Atutis. Už mirusio Lietuvos lakūno vėlę Mišios bus nūmatytos, kad jo brolis galėtų jose dalyvauti. Nemažonu, kad vagys nuplėšė nuo a.a. K. Martinkaus kapo fotografiją. U. Gaulienė, Moterų draugijos pirmininkė, rūpinasi įrengti naują fotografiją lietuvių paminkle Catumbi kapuose.

Lietuvių kilmės dainininkė

Dainininkė (Dramatinis sopranas) Maria Kareska, gimusi Lietuvoje, bet gavusi Brazilijos pilietybę už nepaprastus nuopelnus meno ir kultūros srityje. Gyvenanti nuolat Paryžiuje-Prancūzijoje, dabar yra atvykusi į São Paulį aplankyti savo motinos ir brolio. Ją dainuojančią galima bus girdėti per televiziją 2-me kanale, š.m. Kovo mėn. 18 dieną, 22 valandą „Emissão Eduardo Moreira“. Jei Marija Kareska pasiliks ilgiau, tai koncertuos ir Jaunimo Kongreso naudai. Šiuo metu ji nėra labai sveika ir gydytojų patarimu išvyko iš São Paulo į fazendą, nes susirgo persišaldė gerklę, grįž po 10-15 dienų. Daugiau apie ją ir jos dainavimo meną sekančiuose ML numeriuose.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS. MINI-SOMBRINHAS, TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.510.517

C. G. C. 80.882.800/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)
São Paulo

NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO
Redator: Jonas Kidykas

Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 50 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 250 kr. Paskiro numerio kaina: 1,00 cruzeiras. Užuojaus ir sveikinimai nuo 10 kr. pagal diumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomone. Už skelbimu kalba ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis išėina ketvirtadienį. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai išteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.